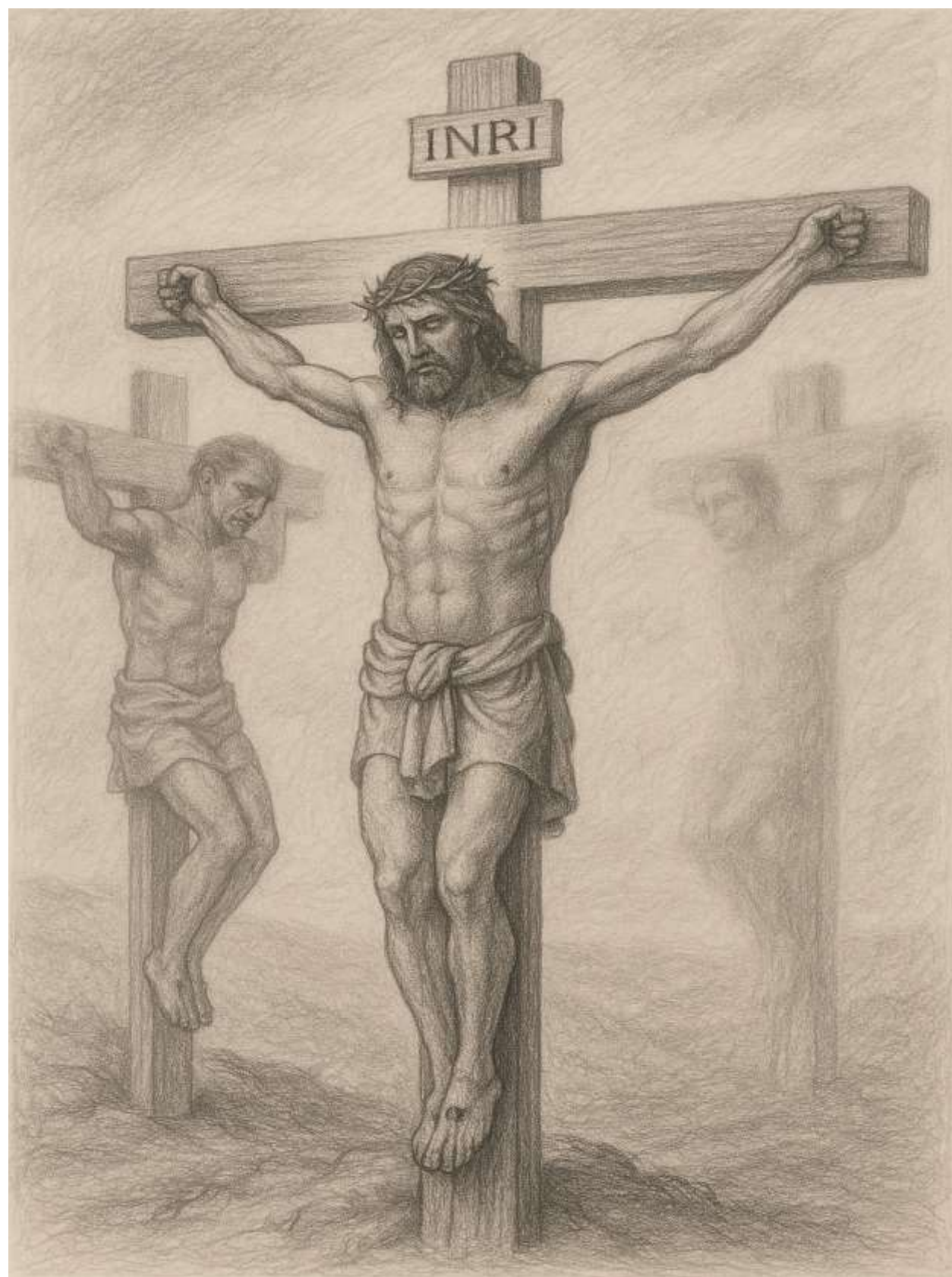

ቀለቱ

መስቀል

“ይህንን መጽሐፍ እንድጽፍ ለነሳሱኝ ሁሉ አመሰግናለሁ። እግዚአብሔርን ስለ ቃልህ፣ ስለ ልጅህ እና ስለ መንፈስህ አመሰግንሃለሁ። ለቤተሰቤም አመሰግናለሁ ማለት እፈልጋለሁ። ይህን እንድጽፍ ስትገፋፋኝ ለነበረው ለየሴም ደረጃ አመሰግናለሁ ማለት ፈልጋለሁ።”

“ሞንጫሪ፡ የአብቃል አበበ”

መጀመሪያ

ለሰው ልጅ መወለድ እና መሞት መሰረታዊ ሕግ ነው። ማንም ከዚህ ሕግ ማምለጥ የሚችል የለም። ማንም “እኔ አልሞትም” ቢል ራሱ መሞቱ አይቀርም። እንደዚህ ብለው የነበሩ ራሱ አንድም ሳይቀር ሞተዋል። ታዲያ ይሄ ሁሉ የሰው ዘር ለመሞት ነው የተፈጠረው ቢባል ያስደነግጣል። ሞት በይቀርም ግን ከሞት በፊት እና ከሞት ወዲያ የሆነ ነገር መኖር አለበት። አለበለዚያ መወለድ ትርጉም አልባ ነው። ትርጉም ለሕይወት የሚሰጥ፣ ከመኖር እና ከመሞት ባሻገር ዋጋ እንዳለ የሚያስተምረን አንድ መፅሐፍ አለ። እርሱም እኔ አሁን የምፅፈው መፅሐፍ ነው። በእርግጠኝነት አሁን ባልኩት ነገር ስቃቸሃል። ለመሆኑ ኢትዮጵያ ብቻ ለሹፈት ስርዓተ ነጥብ እንዳላት ምናውቅ ስንቶቻችን እንሆን? ይገርማል! ስርዓት እና ሹፈት አንድ ላይ ሲሄዱ። ትላንትን ዛሬን እና ነገን የሚያውቅ አንድ መፅሐፍ መፅሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። ማንም ትላንትናን መፃፍ እና መናገር ይችላል። ዛሬን በተጨማሪ የሚናገር ሊኖር ይችላል። ነገር ግን ነገን በእርግጠኝነት የሚነግረን አይኖርም። ትላንትናን ዛሬ እና ነገን የሚያውቅ እና የሚነገረን መፅሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ መፅሐፍ ትንሽ ልበል። ይህ መፅሐፍ በ1600 አመታት ልዩነት ዉስጥ ያሉ ሰዎች የፃፉት መፅሐፍ ስብስብ ነው። ሕይወት፣ ትርጉም እና ስልጣን ያለው መፅሐፍ ነው። ይህ ሁሉ የተፃፈው በ ሰው ቢሆንም ግን የወጣው ከ እግዚያብሔር አፍ ነው። ተናጋሪው ሕያው ከሆነ ቃሉም ሕያው ነው። ኢየሱስ አብርሃም፣ ይስሐቅ እና ያዕቆብ ሕያዋን መሆናቸውን ሲያስረዳ የአብርሃም፣ ይስሐቅ እና ያዕቆብ አባት ሕያው ስለሆነ እነሱም ሕያው ናቸው ብሏል። ቃሉን የተናገረው ሕያው ነው እና ቃሉም ሕያው ነው። ዛሬም ለችግራችን መልስ አለው። ታዲያ ይህ መፅሐፍ ስለ ሰው ልጆች ምን አለ ሚለውን እናያለን። መፅሐፉ ስለ ሰው ልጆች አፈጣጠር፣ አመጣጥ፣ የመኖር አላማ፣ ሰው እንዴት እንዳጠፋ እና ሰውን ለማዳን የተወሰደውን እርምጃ በጥቂቱ በዚህ መፅሐፍ እናያለን።

በመጀመሪያ

በመጀመሪያ እግዚያብሔር ሰውን ከአፈር ፈጠረው። ከጎኑ አጥንት ወስዶ ሴትን ፈጠራት። ከዛም አዳም እና ሔዋንን በ ኤደን ገነት አኖራቸው። ከዛም ከኤደን ገነት ሁሉ አትክልት ሁሉ ብሉ ነገር ግን መልካም እና ክፉን ከሚለየው ዛፍ ፍሬ እንዳትበሉ ብሎ አዘዛቸው። በበላችሁ ቀን ግን በርግጥ ትሞታላችሁ አላቸው።

"ዘፍጥረት 2: 16 እግዚአብሔር አምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው፡- ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ 17

ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።"

- ይቅርታ ማነህ ፀሐፊው?
- ወይ
- ታሪክ ትንሽ አዛብተሃል
- እንዴት?
- ሔዋን ከትዕዛዙ በኋላ ነው የተፈጠረችው
- ማለት?
- ዘፍጥረት 2 እንደሚነግረን ከሆነ አዳም እግዚያብሔር ከፈጠረው በኋላ ትእዛዙን ሰጠው። ከዛ ነው ሔዋን የተፈጠረችው
- እሺ ቀጥል
- አይ አንተ ቀጥል እኔ ስትሰሳት እየጠበቁ መጣለው
- እሺ

እግዚያብሔር አዳምን ከፈጠረው በኋላ ትእዛዝ ሰጠው። ከዛም ተስማሚ ረዳት ሰጠው። በዚህ የአትክልት ስፍራ በሥራ የተጠመዱ ባል አና ሚስት ሳሉ ከእነርሱ መፈጠር በፊት የነበረ በእነርሱ መፈጠር ችግር ያለበት ፍጥረት ነበር። በመሆኑም በእባብ ተመስሎ ሔዋንን ማውራት ጀመረ። በነገራቹን ላይ ሴቶች ከእግዚያብሔር ዉጪ የሆነ ወሬ መጨረሻው ሞት መሆኑን ከሔዋን ተማሩ። እናም እባቡ ገራሚ ተናጋሪ ነበር እና ቆዳውን አቅለስልሶ ሔዋንን አሳመናት። ንግግራቸውም ይሄ ነበር።

"ዘፍጥረት 3 1 እባብም እግዚአብሔር አምላክ ከፈጠረው ከምድር አውሬ ሁሉ ይልቅ ተንኲለኛ

ነበረ። ሴቲቱንም፡- በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን? አላት። 2

ሴቲቱም ለእባቡ አለችው፡- በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤

3 ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ፤ እግዚአብሔር አለ፡- እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ

አትንኲትም። 4 እባብም ለሴቲቱ አለት፡- ሞትን አትሞቱም፤ 5 ከእርስዎ በበላችሁ ቀን

ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ

እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ።"

እባቡ፡ “ሔዋን በርግጥ እግዚያብሔር ከአትክልቱ ዛፍ ፍሬ እንዳትበሉ አዟል?”(የሰይጣን ክፋቱ በተከለከለ ነገር መምጣቱ)

ሔዋን፡ “ከሁሉ ብሉ ብሏል። ከአትክልቱ መካከል ካለው ግን እንዳትበሉ፣እንዳትነኩትም አለበለዚያ ትሞታላችሁ ብሏል”

ጥሩ ባል የእግዚያብሔርን ቃል ከፍቅር ጋር ያስተምራል። ሔዋን አዳም ሲነግራት ሳትሰማ ቀርታ ይሁን አዳም ሲነግራት አሳስቶ ነግሯት ይሁን እንጂ! ለእባቡ አወለጋግዳ ነው የነገረችው። አንደኛ እግዚያብሔር ዛፉን እዳትነኩት አላለም። ሔዋን ነው የጨመረችበት። ሁለተኛ እግዚያብሔር ትሞታላችሁ አላለም። በርግጥ የበላችሁ **እለት** ትሞታላችሁ ነው ያለው። ሔዋንም የእግዚያብሔርን ትእዛዝ ጨምራ እና ቀላቅላ ነው የነገረችው። ከዛ ቡሃላ ለመብላት ያማረ መሆኑን ተመለከተች።

"ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት ያማረ እንደ ሆነ፥ ለዓይንም እንደሚያስጎመጅ፥ ለጥበብም መልካም እንደ ሆነ አየች፤ ከፍሬውም ወሰደችና በላች፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርስዋ ጋር በላ።" ዘፍጥረት 3፥6

ሰይጣን ሁሌም የተከለከለ ነገር ሁሉ ጣፋጭ አድርጎ ነው ሚያሳየን። ሔዋን አንስታ ይዛ ሄደች፣ ለ አዳምም ሰጠችው ሁለቱም በሉ። ዓይናቸውም ተከፈተ።

- ፀሐፊው?
- አቤት
- አሁንም ሳትክ
- እንዴት? ሁለቱም አልበሉም እንዴት?
- በእርግጥ በልተዋል። ግን መጀመሪያ ሔዋን በልታ ነው ለ አዳም የሰጠችው።
- እና?
- እርሷ መጀመሪያ በላች ግን አይኖቿ አልተከፈቱም ነበር። አዳም ሲበላ ግን አይኖቻቸው ተከፈተ። ይህ ደሞ ለምትናገረው ታሪክ ወሳኝ ነው
- እንዴት?
- አዳም-----

በመጀመርያው መጀመሪያ

አዳም እና ሔዋን አትብሉ የተባሉትን በመብላታቸው የእግዚያብሔርን ትእዛዝ ጣሱ። በሌላ አባባል ኃጢያት ሰሩ። ኃጢያት ማለት በእግዚያብሔር ትእዛዝ ላይ የሚደረግ ማንኛውም የአመፅ ተግባር ማለት ነው። ኃጢያት ማለት እግዚያብሔርን አንተ የምሰራውን አታውቅም እኔ ነኝ ማቀው፣ ራሴን በራሴ አስተዳድራለሁ ማለት ነው። በመሆኑ እግዚያብሔር ለኃጢያት ቦታ የለውም። በምንኖርበት ቤት ውስጥ ወላጆቻችን በእኔ ጣራ ስር እስከኖርክ ድረስ በእኔ ሕግ ነው ምትተታደረው ነው ሚሉት። ከህጋቸው ውጪ እኖራለሁ ያለ መፍትሄው ከቤታቸው መውጣት ነው። ስለዚህ እግዚያብሔር ለኃጢያት መፍትሄው ከቤቱ ማስወጣት ነው። ሔዋን እግዚያብሔር ትሞታለችሁ ነው ያለው ያለችው፣ እግዚያብሔር በእርግጥ የበላችሁ እለት ትሞታለችሁ ነው ያለው። የኃጢያት ዋጋ ሞት ነው። ዋጋ ማለት ክፍያ ማለት ነው። ስራ ሰርቶ ሰው ክፍያ ወይም ደምዝ ይጠብቃል። እንዲሁ ኃጢያት ደምዝ አለው። ምክንያቱም ኃጢያት ሥራ ነው። ኃጢያት ስራ እንጂ ስሜት አይደለም። ኃጢያት ድርጊት ነው።

“.....ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች።” — ሕዝቅኤል 18፡4

ታዲያ ግን በአዳም እና ሔዋን የበሉ እለት አልሞቱም።

- ይቅርታ ፀሐፊው?
- ደሞ አሁን ምን ሳትኩ?
- አዳም እና ሔዋን የበሉ እለት ሞተዋል
- እንዴት?
- አየህ ሞት ማለት የስጋ ሞት ብቻ አይደለም
- እና?
- ሞት ማለት በመፅሐፍ ቅዱስ መለያየት ማለት ነው።
- እና መለያየት ሞት ነው ያለው ዘፋኙ ልክ ነዋ።
- አዎ! አዳም እና ሔዋን ከእግዚያብሔር የተለያዩ እለት ነው የሞቱት። ሞት በመፅሐፍ ቅዱስ 3 ነው። የመጀመሪያው ሞት ነፍስህ ከስጋ ስትለያይ ነው። ይህን የስጋ ሞት እንለዋለን። ሁለተኛው የመንፈስ ሞት ይባላል። የመንፈስ ሞት ማለት ሃጢያት በመስራት ከእግዚያብሔር መለየት ማለት ነው። ይህም ኃጢያት በመስራታቸው አዳም እና ሔዋን ከ ኤደን ገነት የወጡበት ማለት ነው።

ከኤደን ሲወጡ ከ እግዚያብሔር ክብር ተልዩ። ሶስተኛው የዘላለም ሞት ነው። ይህም ኢየሱስን ባለመቀበል ለዘላለም ከእግዚያብሔር መለያየት ማለት ነው።

➤ ታዲያ አዳም እና ሔዋን ምን ሆኑ ታዲያ?

➤ የበሉ እላት መንፈሳዊውን ሞት ሞቱ። እግዚያብሔር ከኤደን ገነት ባስወጣቸው ጊዜ ከእርሱ ስለተለዩ መንፈሳዊ ሞት ሞቱ። የስጋን ሞት ደሞ ቀስ በቀስ ሞቱ።

➤ እሺ ቀጥል

➤ -----

በመጀመሪያ 2

➤ አዳም ምን?

አዳም የሁላችንም ወካይ ነው። ሔዋን ስትበላ አይኗ አልበራም። አዳም ሲበላ ግን አይኑ በራ። የአዳም ብቻ ሳይሆን የሄዋንም ጭምር። አዳም የሰው ዘርን የሚወክል ሰው ነው። እግዚያብሔር የውክልና ሕግ የሚበል ህግ አለው። ለምሳሌ ሀገራችን ምትተታደረው በውክልና ሕግ ነው። እኛ ሚወክሉንን እንመርጣለን። የህዝብ ተወካዮች ምክር ቤት የሚለው ስም ራሱ ውክልና እንዳለበትን ያስረዳናል። ታዲያ የእነዚህ ተወካዮች ውሳኔ የህዝቡ ተደርጎ ነው ሚወሰደው። አዳምም የወሰነው ውሳኔ ሁሉ ለሕዝብ የሚሰራ ነበር። ምክንያቱም አዳም የሰው ዘር ሁሉ ተወካይ ነበር። አዳም የወሰነው ውሳኔ ለእኛ ኃጢአትን አስተዋወቀ። መፅሐፍ ቅዱስ ኃጢአት እና ሞት በ አዳም በኩል መግባታቸውን ይነግረናል። ኃጢአት መጀመሪያ። ከዚያ ሞት ተከተለ።

"ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፤ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ፤" — ሮሜ 5፡12

ሞት የተከተለው ምክንያት ኃጢአት ደሞዙ ሞት ነውና። ታዲያ አዳም የወሰነው ውሳኔ ሞትን ለሁላችንም አስተዋወቀ። ምክንያቱም ደሞ እኛ የአዳም ቅጥያዎች ነን።አዳም ልጅ ሲወልድ የአዳምን ዘር ይዞ ነው ሚመጣው። አዳም የሆነውን ሁሉ የአዳምም ልጅ ይሆናል። ምክንያቱም የአዳም ዘር በውስጡ አለበት እና አዳም ተወካይ ነበር። **ታዲያ ማንም ልጅ በሙሉ የስጋ፣ የመንፈስ እና የዘላለም ሞት ውስጥ ነው ሚወለደው። ማንም ሲወለድ በመንፈስ እና በዘላለም ሞት ውስጥ ነው። በጊዜ ሂደት ደሞ በስጋው ይሞታል።**

"ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤" — ሮሜ 3፡23

➤ ታዲያ ምን ተሻለ?

➤ -----

በመቀጠያ

እስካሁን የተወለደ ሰው በሙሉ ከሞት ጣራ ስር መሆኑ ተመለከትን። ታዲያ አንድ ታላቅ ፈጣሪ ሰውን ሁሉ ለሞት ጣራ ትቶ ቢቀር ለሰው ሁሉ ከባድ ነው። ደግሞ ሁሉንም ፈጥሮ ለሞት መተው ዋጋ የለውም። ስለዚህ ሰው ከሞት ሚድንበት መንገድ ሊኖር ይገባል። ታዲያ ስለዚህ መንገድ ምን አለ ብለን መፅሐፍ ቅዱስን ስንጠይቅ አንድ መንገድ ያሳየናል። ስለመንገዱ ከማየታችን በፊት አንዳንድ ሰዎች እግዚያብሔር ለምን የሞትን ሕግ እንደዚሁ አይሸረውም ይላሉ። ሕግ አይሻርም። አውጪው እግዚያብሔር ነው እና ሕግ አይሻርም። እርሱ ለህጉ ታማኝ ነው። ነገር ግን የተሻለ ሕግ ሲመጣ በተሻለው ሕግ መሰረት ይሰራል። ለምሳሌ የመሬት ስበት ሕግ አሁንም አለ። የለም ብሎ የሚያምን ካለ ከህንፃ ላይ ዘሎ መሞከር ይችላል። በተጨማሪ የመሬት ስበት ሕግ አለው እወቁኝ ብሎ መናገር አይጠበቅበትም። ታዲያ ከመሬት ስበት ሕግ በላይ የሆነው የበርኖሊስ እና የኒውተን ሕግ ሲመጣ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ በሰዓታት ውስጥ በአውሮፕላን ያደርሱናል። ስለዚህ ሕግን በተሻለ ሕግ ይቅየራል እንጂ አይሻርም። ሕጉ የኃጢያት ደሞዝ ሞት ነው ይላል። ማንም ደሞ ሞቶ መነሳት የሚችል የለም። ስለዚህ ሌላ ሕግ ያስፈልገን ነበር። ይህም የምትክ ሕግ ነው። የምትክ ሕግ ማለት እግዚያብሔር አንድ ሰው በሌላ ምትክ መተካት ሚያስችል ሕግ ነው። በዚህ ህግ መሰረት እኔ ለሌላ ሰው መሞት እችላለሁ። እግዚያብሔር የሚፈልገው ለኃጢያት ሥራ ሞትን መክፈል ነው። እኔ በጣም ትጉ ሰራተኛ ብሆን እና የተሻለ ደሞዝ ቢኖረኝ ምንም ሳይሰራ የሚውል ወንድሜን ደሞዜን ወሰድ ብለው አይ እኔ ስላልሰራው ደሞዝህን አልቀበልልህም ሊለኝ አይፈልግም። ልክ እንዲሁ እግዚያብሔር ደሞዝን ለሌላ ህይወት ላለው ነገር መስጠትን ይፈቅዳል። ግን ደሞዙ ያው ሞት ነው። መለያየት። በሕይወት አለመኖር። ሕይወት ደሞ ያለው በደም ውስጥ ነው። አንድ ሰው ሕይወትን አሳየኝ ብትለው ሕይወት ምትባል እህት ወይ ሚስት ከሌለው በስተቀር ሚያሳየው ነገር የለውም። ሕይወት ያለው በደም ውስጥ ነው። ስለዚህ የኃጢያት ደሞዝ ሞት ነው። ሞት ደሞ ማለት መለያየት ማለት ነው። በሕይወት አለመኖር ማለት ደሞ ደምን ማፍሰስ ማለት ነው።

"የሥጋ ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፤ ደሙም ከሕይወቱ የተነሣ ያስተሰርያልና በመሠዊያው

ላይ ለነፍሳችሁ ማስተስረያ ይሆን ዘንድ እኔ ለእናንተ ሰጠሁት።" — ዘሌ ዋውያን 17፡11

ያለደም ማፍሰስ የኃጢያት ይቅርታ የለም። ደሞዜ ሞት መሆኑን እያወቀ ሌላ ሰው አይቀበለኝም። ምክንያቱም ሁለት ነው። አንድ እሱም ሞት ደሞዙ ነው። ሰው ነው። ሁለተኛው ሞትን የሚያሸንፍ ማንም

የለም። ስለዚህ ሌላ ደም ያለው ነገር መፍለግ አስፈላጊ ነበር። በመሆኑም የእኛን ቅጣት ለእንስሳት ተሰጠ። ደም ስላላቸው ሕይወት አላቸው። ደምዘን ወሰዱ ማለት ነው። እኔ ነፃ ወጣው ማለት ነው። ተመስገን!

ተመስገን ብዬ ሳልጨርስ ግን ሁለት ችግር አለብኝ። አንደኛው ሰው ኃጢአት መስራት አያቆምም። እያንዳንዱ ኃጢአተ ደምዘ ደግሞ ሞት ነው። ስለዚህ ለኃጢአቱ የሚሆን እንስሳ ሳቀርብ መኖሬ ነው። እግዚያብሔር ደሞ ሚፈልገው እኔ እንድለወጥ እንጂ እንስሳ ስሰዋ እንድውል አይደለም። የእንስሳ ደም እግዚያብሔር ቢያስፈልገው ኖሮ እንስሳት ሁሉ የእርሱ ናቸው፤ ሁሉን ገድሎ ደማቸውን በወሰደ ነበር። ግን እግዚያብሔር ሕግን ለእስራኤላውያን ሲሰጥ አላማው ሞትን ለእንስሳ ሰጥቶ እነሱ በጎቼ እስካሉ ምን ጨንኮኝ ብለው እንዲኖሩ አልነበረም። ሁለተኛው የእንስሳቶቹ ደም ለአንድ አመት የሰሩትን ኃጢአት ከሰው ያስወግድ ነበር። ይህ በቂ ስላልሆነ ዘላለማዊ መፍትሄ ያስፈልግ ነበር።

በመጨረሻም

በአዳም የውክልና ሕግ መሰረት ሁላችንም የኃጢአት/አዳም ማንነት ይዘን ተወልደናል። ማንም ሰው እንዴት መስረቅ እንዳለበት ያስተማረው የለም። ምንም ጥፋት ለልጁ ያስተማረ ወላጅ የለም። ይልቅስ ተው!፤ አትስረቅ፤ አትግደል፤ አትዘመኑት፤ አትሳደብ እና ሌሎችንም ሲባሉ ነው ልጆች ሚያድጉት። ለምን ልጆች ይህን ያደርጋሉ? ምክንያቱም ማንኛውም ልጅ ሲወለድ ይህን የአመፅ ባህር የሆነውን የአዳም ማንነት ይዞ ነው ሚወለደው። ስለዚህ ይህን ከንቱ ፍጥረት ለማዳን በግ እና ሕግ ቢመጡም አልሆነም። እግዚያብሔር ደግሞ በኃጢአት ጉዳይ ምንም ድርድር የለውም። እግዚያብሔር በሰው ልብ ውስጥ መኖር እና ማደር ይፈልጋል።ግን ደሞ ኃጢአት ይከለክለዋል። እግዚያብሔር ሶስት አማራጭ ነበረው። አንድ ሁሉንም ኃጢአተኛ ናቸው ብሎ ሰውን ሁሉ መተው። ሁለተኛው ደሞ በቃ ሁሉንም ኃጢአታቸውን ትቻለው ብሎ መታረቅ። ሶስተኛው ደሞ ለኃጢአታችን ደሞዝ መቀበል ነው። የመጀመሪያው እግዚያብሔር ፍቅር ነውና ሰውን አይተውም። ሁለተኛው ደሞ እግዚያብሔር ፃድቅ ነው እና ደሞዝን ሳይከፍል ማለፍ አይችልም። ስለዚህ ሶስተኛውን አማራጭ መረጠ።

"ሰውም እንደሌለ አየ፣ ወደ እርሱ የሚመልድ እንደሌለ ተረዳ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት፣ ጽድቁም አገዘው።"— ኢሳይያስ 59፡16

በታሪክ መካከል እግዚያብሔር የሆነው ወልድ እኛን ወክሎ ወደ ምድር መጣ። እንደኛ መሰረታዊ ህይወትን ሊኖር መጣ። እግዚያብሔር ሕጉን ሳይጥስ በሕጉ መሰረት መጣ። በማንነቱ መለኮት ኢየሱስ የሆነው ስጋን ለበሰ። ሰው ሆነ። ኢየሱስ ፍፁም ሰው ፍፁም አምላክ ሆነ። አምላክ እና ሰው በታሪክ አንድ ቦታ ላይ ተጋጠሙ። በኢየሱስ ላይ። ኢየሱስ ስጋ በመልበሱ ሰው፤ በመልኮነቱ ደሞ አምላክ ነው። ታዲያ ይሄ አምላክ የመጣው የእንስሳን ተግባር ሊፈፀም ነበር። በእስራኤላውያን ዘመን በየዓመቱ የሚታረደውን በግ ሊሆን መጣ። ኢየሱስ ሲመጣ ለሞት እንደሆነ አውቆ ነበር ። ምግብ የአባቴን ፍቃድ ማድረግ ነው ሲል የራሱን ሞት ማለቱ ነበር።

"ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡- የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው።"— ዮሐንስ 4፡34

ከመሞቱም በፊት ሊሞት እንደሆነ ይናገር ነበር።

"ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር።" — ማቴዎስ 16፥21

በመጨረሻው ሰዓታት ላይ ሊሞት ሲል እንደውም ያዝን እና ይተክዝ ነበር። ምክንያቱም ሞት ነው።

"ጴጥሮስንም ሁለቱንም የዘብዴዎስን ልጆች ወስዶ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመር።" — ማቴዎስ 26፥37

የእርሱ ሞት ደሞ ለ አንድ ሰው ለ አንድ ዓመት አልነበረም። በእስራኤላውያን የመስዋት ሕግ መሰረት አንድ ሰው ለኃጢያቱ መስዋት ማቅረብ ይኖርበታል። በእስራኤል መስዋት ለማቅረብ 6 መቶ ሺህ መስዋት ለማቅረብ የበቃ ሰው ቢኖር ይህን ያህል በግ በ 1 ዓመት ይጠብቃል ማለት ነው። ኢየሱስ 1 ሆኖ ሳለ ይህን ያህል በግ ለመሆን ነበር የመጣው። የመጣው ግን ለእስራኤላውያን ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሕዝብ ነበር። ኢየሱስ ከተወለደ ጀምሮ በላዩ ላይ የኣለምን ህዝብ ሞት ተሸክሞ ይዞር ነበር። በመጨረሻም የአባቱ ፍቃድ ይፈፀም ዘንድ ሰዓቱ ደረሰ። ሁሉን አዋቂ አምላክ ምንም በማያውቁ ሰዎች ተመታ፣ ተተፋበት፣ ተገረፈ፣ እንደ እስራኤላውን በግ ታረደ። ለእርድ የሚበቃ ንፁህ በግ ሆነ። በእግዚያብሔር ሕግ መሰረት እኛን ወክሎ ስለእኛ ሞተ። ንፁህ ሆኖ ሳለ ሞታችንን ወሰደ። ደሞዛችንን ማለትም ሞታችንን ወሰደው። የራሱን ህይወት በሞቱ ሰጠን። ታዲያ ከዚህ መስቀል ምን ምን አተረፍን? በግ መሞቱ ብቻ? መለኮት በግ ሆኖ መምጣቱን ብቻ?

እኔ በኢየሱስ ፃድቅ ነኝ

መፅሐፍ ቅዱስ በትንቢተ ዘካርያስ አንድ ፍርድ ቤት ያሳየናል። ፍርድ ቤቱ አቀማመጡ ልክ የኢትዮጵያን ፍርድ ቤት አቀማመጥ ያለው ይመስላል። አንድ ኢየሱስ የተባለ በዛ ዘመን የነበረ ካህን ተከላሽ ሆኖ በእግዚያብሔር ፍርድ ቤት ቆሟል።

"ዘካርያስ 3 ¹ እርሱም ታላቁን ካህን ኢየሱስን በእግዚአብሔር መልአክ ፊት ቆሞ አሳየኝ፤ ሰይጣንም ይከስሰው ዘንድ በስተ ቀኝ ቆሞ ነበር። ² እግዚአብሔርም ሰይጣንን፡- ሰይጣን ሆይ፤ እግዚአብሔር ይገሥድህ፤ ኢየሱሱምን የመረጠ እግዚአብሔር ይገሥድህ፤ በውኑ ይህ ከእሳት የተነጠቀ ትንታግ አይደለምን? አለው። ³ ኢየሱሱም እድፋም ልብስ ለብሶ በመልአኩ ፊት ቆሞ ነበር....."

እኔ እና እናንተም ልክ እንዲሁ በተመሳሳይ መልክ ከመወለዳችን ጀምሮ በአዳም ከመጣብን ኃጢአት(ሮሜ 5:19 እና መዝ 51:5) እና በራሳችን በሰራነው ኃጢአት(ኤፌ 2:1) የተነሳ በዚሁ ፍርድ ቤት ተከሰን ቆመናል። እንደ ኢየሱስ በሃጢአት የተነሳ አድፋም ልብስ ለብሰን ቆመናል።

"እነሆ፥ በዓመፃ ተፀነስሁ፥ እናቴም በኃጢአት ወለደችኝ።"— መዝሙር 51፥5

"በአንዱ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደ ሆኑ፥ እንዲሁ ደግሞ በአንዱ መታዘዝ ብዙዎች ዳድቃን ይሆናሉ።"

— ሮሜ 5፥19

"በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፥ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ፥ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ እንደ ሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ ፈቃድ፥ በፊት ተመላለሳችሁባቸው።"

— ኤፌሶን 2፥1-2

ይህ ፍርድ ቤት ዳኛው እግዚያብሔር ነው። በዚህ ፍርድ ቤት ዲያብሎስም ተከሶ ቆሞ ያውቃል። መጽሐፍ ቅዱስ በኢሳያስ 14 ላይ የንጋት ኮከብ ሆይ እያለ የሚጠራውን ሰይጣንን እንዴት ከሰማይ እንደወደቀ ይነግረናል።

ኢሳይያስ 14 ¹² አንተ የንጋት ልጅ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አሕዛብንም
ያዋረድህ አንተ ሆይ፤ እንዴት እስከ ምድር ድረስ ተቈረጥህ! ¹³ አንተን በልብህ፡- ወደ ሰምይ
ዐርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፤ በሰሜንም ዳርቻ
በመሰብሰቢያ ተራራ ላይ እቀመጣለሁ፤ ¹⁴ ከዳመናዎች ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፤ በልዑልም
እመሰላለሁ አልህ። ¹⁵ ነገር ግን ወደ ሲኦል ወደ ጉድጓዱም ጥልቅ ትወርዳለህ። ¹⁶ የሚያየህ
ይመለከቱሃልና፡- በውኑ ምድርን ያንቀጠቀጡ፤ መንግሥታትንም ያናወጡ፤ ¹⁷ ዓለሙን ሁሉ
ባድማ ያደረገ፤ ከተሞችንም ያፈረሰ፤ ምርከኞቹንም ወደ ቤታቸው ያልሰደደ ሰው ይህ ነውን?
ብለው ያስተውሉሃል። ¹⁸ የአሕዛብ ነገሥታት ሁሉ በየቤታቸው በክብር አንቀላፍተዋል። ¹⁹ አንተ ግን
እንደ ተጠላ ቅርንጫፍ ከመቃብርህ ተጥለሃል፤ በሰይፍም የተወጉት፤ ተገድለውም ወደ ጉድጓዱ ድንጋዮች
የወረዱት ከድነውሃል፤ እንደ ተረገጠም ፊሳ ሆነሃል።

በዚህ ፍርድ ቤት ሰይጣን እግዚያብሔር ላይ በሰራው ስራ የተነሳ ወደ ምድር ተጣለ። የዘላለም ሞት
ተፈረደበት። ታዲያ ይህንን ፍርድ ቤት ሰይጣን ትዕቢት የሚባል ኃጢአት በመስራት የዘላለም ሞት
እንዳገኘበት ያውቀዋል። እግዚያብሔር ትዕቢትን እንደሚጠላ ሚኒግረን ሰይጣንን ስለሚያስታውሰው ነው።
ስለዚህ እኛ ኃጢአትን ስንሰራ እግዚያብሔር በኃጢአት ላይ ድርድር እንደማያውቅ የተረዳው ሰይጣን እኛን
አንደርድሮ እርሱ ወደተፈረደበት ፍርድ ቤት ነው ሚወስደን። ለዚህ ነው የወንድሞች ከሳሽ ተብሎ
የተጠራው።

"ታላቅም ድምፅ በሰማይ ሰማሁ እንዲህ ሲል፡- አሁን የአምላካችን ማዳንና ኃይል መንግሥትም
የክርስቶስም ሥልጣን ሆነ፤ ቀንና ሌሊትም በአምላካችን ፊት የሚከሰቸው የወንድሞቻችን ከሳሽ
ተጥሎአልና።" — ራእይ 12፡10

እኛ ላይ የዘላለም ሞት አስፈርዶ አብሮን ለዘላለም ሊኖር። በእርግጥ ሰይጣን በእኛ ላይ አሳማኝ ማስረጃዎች
አሉት። እግዚያብሔርም ማስረጃዎቹ ሊክድ አይችልም። በመሆኑም በእኛ ላይ ሞት ፈረደብን። በፍርድ ቤቱ
ሳለን ስለራሳችን መከራከር አንችልም። ምክንያቱም ማስረጃዎቹ አሳማኝ ናቸው። ኃጢአተኞች ነን።
ጠበቃም ቢኖረን ራሱ ማስረጃዎቹን እያየ ሊክድ አይችልም። በዚህ ሁኔታ ነው እንግዲህ ሞት ተፈርዶብን
ሳለ ነው ኢየሱስ ስለእኛ ሞትን የሞተው። ኢየሱስ በመስቀል የተፈረደብንን ሞት ሞተ። ፍርዴን ፈፅሞ
ጠበቃዬ ሆኖ ሞተ። ጠበቃዬም ሆኖ ቀረበ። ዮሃንስ ጠበቃ አለን የሚለው ለዛ ነው።

"ልጆቼ ሆይ፡ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ *ከአብ ዘንድ*

ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።" — 1ኛ ዮሐንስ 2፡1

በአንዳንድ ፍርድ ቤቶች ዳኞች ጠበቃውን ሲያዩት ሚያውቁት አይነት ጠበቃ አለ። እርሱማ የዉሸት ክስ አይዝም የሚሉት፤ ለመፍረድም ማይችገሩበት ጠበቃ አለ። በእኛ ላይ ሞት የፈረደው ፍርድ ቤትም ጠበቃችንን ጠንቅቆ ያውቀዋል። ስለዚህ ሞቱን ሞቻለው አንሱለት ብሎ እኛን ሆኖ የመጣው ኢየሱስ ሲናገር ይሰሙታል። በደሙ እና በመስቀሉ ሞት ተነሳልኝ። ቅድም እንዳየነው ሞት 3 አይነት ነው። ሞት ማለት መለያየት ነው የሚለውንም መዘንጋት የለብንም። ታዲያ የትኛው ሞት ነው የተነሳልን ብለን ብናይ ሶስቱም ሞት ከእኛ ላይ ተነስተውልናል። ይህ ማለት የመንፈስ ሞትን ማለትም ከእግዚያብሔር መለያየትን በመስቀሉ ወስዶ መጀመሪያ እንደነበርኩት እግዚያብሔር ያለበት ጋ አድርጎኛል። በእግዚያብሔር መገኘት መንፈስ ሕያው ሆኗል። ከዘላለም ሞት በኢየሱስ ሞት አምልጮ እኔ ሕያው ሆኛለው። ሕያውነትን በእኔ ላይ ዘርቷል። የእኔ አምላክ ሆኗል። እርሱ የሙታን አምላክ አደለም የሕያዋን እንጂ።

"በእርሱም ደግሞ ወደ ቆምንበት *ወደዚህ ጸጋ በእምነት መግባትን አግኝተናል፤ በእግዚያብሔር*

ክብርም ተስፋ እንመካለን።" — ሮሜ 5፡2

ታዲያ ስነሳ በኢየሱስ ፃድቅ ነኝ ብዬ ነው። ከዚያ ፍርድ ቤት ነፃህ ነህ ተብያለው። ኢየሱስ ኃጢአተኛ እኔ ደሞ ንፁህ ተባልኩ። ስለዚህ ኢየሱስ የኃጢአቴን ደሞዝ ሞትን ወሰደው። ልክ እኔ ንፁህ ሆኜ ስገኝ ኢየሱስ አንድ ነገር አደረገ። ሞቱን ወስዶ ብቻ አልተወኝም። ይልቅስ ደሞ የእርሱን ፅድቅ ለእኔ ሰጠኝ።

"እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚያብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ

ኃጢአት አደረገው።" —

2ኛ ቆሮ 5፡21

ኢየሱስ በስጋው በምድር ላይ ሳለ ሕግን በሙሉ ፈፅሟል።።። ፅድቅ ማለት በእግዚያብሔር ፊት ትክክለኛ ሆኖ መገኘት ማለት ነው። ኢየሱስ በእግዚያብሔር ፊት ትክክለኛ ነበር። ኢየሱስ ኃጢአታችንን ከነደሞዙ ወሰደ። የእርሱን ፅድቅ ለእኛ ሰጠን።እኔ ከሞት አምልጮ አልቀረሁም። ፃድቅ ሆንኩኝ። እርሱ ስለእኔ በእግዚያብሔር ፊት ኃጢአተኛ ሆነ። እኔ በእግዚያብሔር ፊት ፃድቅ ሆንኩኝ። ከሳሼ ግራ ገባው። ለሞቴ

ያቀረበው ክስ በመጨረሻ ፃድቅ አድርጎኝ ተገኘ። እግዚያብሔር በሞቴ በማዘኑ እና እኔን ሊሆን በመረጠው በኢየሱስ በኩል ፃድቅ አደረገኝ። እግዚያብሔር ፃድቅ ያለውን ደግሞ ማን ልኮንነው? ይቻላል። እኔ ከእኔ ተግባር ሳይሆን ኢየሱስ በሰራው የመስቀል ሥራ ፃድቅ ተብያለው።

*"ነገር ግን፡- የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ተብሎ እንደ ተጻፈው ይሆን ዘንድ፡ **ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው።**" — 1ኛ ቆሮንቶስ 1፡30-31*

ፃድቅ ለመሆን የሚያበቃ ዘር፣ ሃይማኖት፣ ዝና፣ እውቀት፣እና ችሎታ አልነበረኝም። ነገር ግን በመስቀሉ ላይ የሰራውን ሥራ በሞኝነት ኢየሱስን በማመን ስለእኔ ጠበቃ ሆኖ ተከራክሯል ብዬ ኢየሱስ ኃጢአተኛ እኔ ፃድቅ ሆንኩኝ። ሞቴን ወሰደው። በሥጋ አዲሱን የማይበሰብሰውን እንድለብስ ስልጣን ሰጠኝ።

*"እነሆ፡ አንድ ምሥጢር እነግራችኋለሁ፤ ሁላችን አናንቀላፋም ነገር ግን የኋለኛው መለኮት ሲነፋ ሁላችን በድንገት በቅጽበት ዓይን እንለወጣለን፤ መለኮት ይነፋልና **ሙታንም የማይበሰብሱ ሆነው ይነሣሉ እኛም እንለወጣለን።**" — 1ኛ ቆሮንቶስ 15፡51-52*

በመንፈስ ደሞ የሞትኩትን ወደ እግዚያብሔር መገኘት እንድገባ ሆነ። ጳውሎስ ስለጽድቅ ሲያወራ ኢየሱስ ኃጢአትን እና ሞትን አሸንፎ በእግዚያብሔር ቀኝ ተቀመጦ ይላል።

*"ክርስቶስንም ከሙታን ሲያስነሣው ከአለቅነትና ከሥልጣንም ከኃይልም ከጌትነትም ሁሉ በላይና በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ሊመጣ ባለው ዓለም ደግሞ ከሚጠራው ስም ሁሉ በላይ **በሰማያዊ ስፍራ በቀኝ ሲያስቀምጠው በክርስቶስ ባደረገው ሥራ የብርታቱ ጉልበት ይታያል፤**" — ኤፌሶን 1፡20-*

ከዛም በመቀጠል እናንተም እርሱን በማመን ኢየሱስ ባለበት አስቀመጦቹ ይላል። ኢየሱስ ያለው በእግዚያብሔር ቀኝ ነው። የእግዚያብሔር ቀኝ ማለት በእግዚያብሔር ፊት ትክክል ሆኖ መገኘት ማለት ነው። እግዚያብሔር በኢየሱስ ፃድቅ ብሎ ጠርቶኛል።

*"በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ቸርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋውን ባለ ጠግነት ያሳይ ዘንድ፡ **ከእርሱ ጋር አስነሣን በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።**" — ኤፌሶን 2፡6-7*

ስለዚህ እኔ በኢየሱስ ፃድቅ ነኝ ማለት ነው። ኢየሱስ ጠበቃዬ ነው። ሞቴን ወስዶልኛል። ሞቴ ሁሉ በእርሱ ላይ ነው። ኃጢአትን በሰራው ሰዓት ሁሉ ያለውን ደሞዜን ሁሉ ከፍሎታል። እርሱን ባለማመን ከሚመጣው ሁለተኛው ሞት እና ዘላለማዊው ሞት በመስቀሉ አስመልጦ፤ ንፁህ አድርጎ ፃድቅ ብሎኛል።

"በፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው፤ ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን

የለውም....." — ራእይ 20፥6

ለዚህ ፅድቅ ለመብቃት የሚሆን ከእኔ የሆነ አንዳች ነገር የለም። ይልቅስ ሳላውቅ ባለማመን ያደረኩት ሃጢአት እና ሞቴን በደሙ ወስዶ፤ ይቅር አስብሎ ፃድቅ አደረገኝ። መስቀሉ ጽድቄ ነው። የተባረከ ልጅ!

ኢየሱስ እኔን ተቤዝቶኛል

በዓለም ላይ ትልቁ እና ውዱ ጠለፋ የተፈጸመው እ.አ.አ በ1532 ነበር። ኅዳር 16, 1532 የኢንካ ግዛት ጌታ የሆነው አታሁልጳ በግዛቱ ውስጥ ጣልቃ ከገቡት በጣት የሚቆጠሩ የውጭ አገር ዜጎች ጋር ለመገናኘት ተስማማ። እነዚህ የውጭ አገር ዜጎች በፍራንሲስኮ ፒሳሮ(በሰኣቱ የስፔን ውዝዋሪ ነበር) አመራር 160 ገደማ የሚሆኑ ስፔናውያን ቅኝ ገዢዎች ሲሆኑ ወጣቱን የኢንካ ንጉሠ ነገሥት በማታለል ጥቃት ሰነዘሩበት ። አታሁልጳ በያዛሪዎቹ ላይ ያለውን ሃብት ለመስጠት ሐሳብ አቀረበ፤ እሱም እንዲህ አደረገ ፤ ወጣቱ የኢንካ ንጉስ ያቀረበው ሃብት በአሁኑ ሲገመት 1.5 ቢሊዮን ዶላር(በእኛ የትየለሌ ቢልዮን) ሚጣጋ ነበር። ይህ ጠለፋ ሲፈፀም ንጉሱ ራሱን ለማስለቀቅ የማስመለሻ ብር ገንዘብ መክፈል አለበት። ምክኒያቱም ከተጠለፈ በኋላ የስፔን ባሪያ ሆኗል። ሚያሳዝነው ታሪክ ኢንዱስትሪን ከሆነ ይህን ንጉስ ስፔናዊያን ያን ያህል ብር ቢያቀርብም ገድለውታል። እኛም ኃጢያት በሰራን ሰዓት የኃጢያት ባሪያዎች ሆነናል። በእርግጥ በዚህ ዘመን ባርነትን ማስረዳት ከባድ ነው። የተወለድነው አነሰም በዛም ነፃነት ባለበት ዘመን ነው። ብዙዎቻችን ባርያ የሚለውን ቃል ስንስማ የሚመጣልን የጥቁር አፍሪካዊያን የባርነት ታሪክ ነው። ምናልባት አንዳዶቻችን አብራህም ሊንከን ትዝ ሊለን ይችላል። ግን የባርነት ጉዳይ 500 አመት ካልሞላት አሜሪካ ይቀድማል። መፅሐፍ ቅዱስ ባርነት በእስራኤላውያን ዘመን እንደነበር እንዴት ባርያን ማስተናገድ እና ማስተዳደር እንዳለባቸው በሙሴ መጻህፍት ላይ ሲናገር እናያለን። ታዲያ ሰው ሁሌም ይህን ሲያስብ ባርያ ማለት ተገዢ ነው ትዝ ሚለው። ማንም የመንፈስ፣ የኃጢያት እና የተግባር ባርያ የሚለውን አስቦ አያውቅም። በኢየሱስ ዘመን የነበሩት አይሁዳውያን እንደዛው አስበው አያውቁም። ኢየሱስ ግን በዮሐንስ 8 ላይ እናንተ እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም ነፃ ያወጣችሃል አላቸው።

ዮሐንስ 8፡ 31 ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ፦ እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤

32 እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል አላቸው።

ብዙ ጊዜ በኢየሱስ አና በአይሁዳውያን መካከል ያለውን ንግግር በጣም ነው ምወደው። አይሁዳውያን ኢየሱስ በንግግር ሲሸነፍራቸው ያውቃሉ። አንደኛው ኢየሱስ የተናገራቸው ቦታ ይሄ ነው። ኢየሱስ ነፃ ትወጣላችሁ ስላላቸው ባሪያዎች ናችሁ ማለቱን ወዲያው ነው የተረዱት። ታዲያ እነሱ ወዲያው እኛ እኮ የአብርሃም ልጆች ነን፣ የማንም ባርያ አይደለንም አሉት።

"እነርሱም መልሰው፡- የአብርሃም ዘር ነን ለአንድም ስንኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንንም፤ አንተ፡- አርነት ትወጣላችሁ እንዴት ትላለህ? አሉት።" — ዮሐንስ 8፡33

ኢየሱስን በመቀጠል ማንም ኃጢአትን የሚያደርግ የ ኃጢአት ባርያ ነው አላቸው።

ዮሐንስ 8፡ 34 ኢየሱስ መለሰ፡ እንዲህ ሲል፡- እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው። 35 ባርያም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም ይኖራል።

እኛም ልክ እንደዚሁ ኃጢአትን የምናደርግ ስለሆንን የኃጢአት ባርያ ነን ማለት ነው። ባርያ ደሞ ለተገዛለት ነገር ሚኖር እንጂ የራሱ ነገር የለውም። እኛም ከእግዚያብሔር መንገድ የሳትን በመሆናችን በኃጢአት ባህር ዉስጥ ለዘላለም ሞት ምንነዳ ባሪያዎች ነበርን። በርግጥ ከዚህ ባርነት ምናመልጥበት መንገድ ያስፈልገን ነበር። በጥንት ጊዜ የባሪያ ንግድ ነበር። በዚህ ገበያ ባርያ ይሸጥ ነበር። ባለቤቱ ባሪያው ላይ ዋጋውን ይለጥፍ እና ዋጋውን ለሚሰጠው ማንኛውም ሰው ይሸጠው ነበር። ባለቤቱ እኛ ላይ ያወጣው ዋጋ ሞት ነበር። ሞት ደሞዛችንም አደል! ማንም ለእኛ ሊሞት የተዘጋጀ ሁሉ ሊገዛን ይችላል ማለት ነው። ልክ ወጣቱ ንጉስ ራሱን ነጻ ለማውጣት እንደከፈለው የእኛንም ዋጋ ሚከፍል ያስፈልግ ነበር። የሰው ሁሉ ህይወት በደም ዉስጥ ናት። ስለዚህ ኢየሱስ ሰው ስለሆነም በደሙ ዉስጥ ያለውን ሕይወት ስለእኛ ሰጥቶ በደሙ ሊገዛን መጣ። የእኔ እና የእናንተን ዋጋ በደሙ ከፈለው። ስለዚህ ዋጋችን ሞት መሆኑ ቀርቶ የኢየሱስ ደም ሆነ። የበግ፣የኮርማ፣የዋኖስ ወይም የሌላ እንስሳ ደም ሳይሆን የመለኮት፣ የዓለም እና ሁሉን ነገር የፈጠረ አማላክ-ሰው ደም ሆነ።

ዕብራውያን 9፡ 12 የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም። 13 የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጻት የሚቀድሱ ከሆኑ፡ 14 ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?

ሌላው እዚህ ጋር መነሳት ያለበት ነገር የተጣላነው ከእግዚያብሔር ጋር ነው። ዋጋችን ሞት ነው ብሎ ያወጣው እርሱ ነው። ለኃጢአት ባርነት የሰጠን እርሱ ነው ከስራች የተነሳ። ስለዚህ ከኃጢአታችን ባርነት ነፃ ሊያወጣን ኢየሱስ ዋጋውን የከፈለው ለእግዚያብሔር ነው። ስለዚህ ዋጋ ከፍሎ ነፃ አወጣን። ተቤዠን!

መቤዝት ማለት ዋጋ ከፍሎ ነፃ ማውጣት ማለት ነው። ለዚህ ነው መፅሐፍ ቅዱስ በዋጋ ተገዝታቸዋል እና የራሳችሁ አይደላችሁም የሚለው።

".....በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን

አክብሩ።" — 1ኛ ቆሮንቶስ 6፡19-20

ዋጋችንን ኢየሱስ ሙሉ ለሙሉ ከፍሏል። አየተመላለሰ የሚከፍለው ደም የለም። ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ ዋጋችንን በመስቀሉ ከፍሏል። ከኃጢአት ባርነት እርሱን የምናምነውን አውጥቷል። ከኃጢአት ባርነት ነፃ ወተናል። ኃጢአት በእኛ ላይ አቅም እና የማዘዝ ስልጣን የለውም። ታዲያ በባርነት ገቢያ ውስጥ አንድ ባርያ ከተሸጠ ለ አዲሱ ጌታው ተገዢ ነው። ምክንያቱም ዋጋውን ከፍሏል እና። ከባርነት ነፃ ወተሃል እና ሂድ እንደፈለክ ሁን ወይም ደሞ ለእኔ ተገዛ ቢለው አዲሱ ጌታው መብት አለው። ኢየሱስ በገዛ ደሙ ተቤዝቶናል። ታዲያ ግን ለፈልኩት ነገር እንድናገኝ ነፃ አላወጣንም። የራሱ ባርያ አድርጎ የእግዚያብሔርን ሥራ እሰራ ዘንድ ነፃ አውጥቶኛል። በተጨማሪ ኢየሱስ የገዛኝ በደሙ ነው። ሌላ ማንኛውም አካል ባርያ ላድርግህ ብሎ ሊገዛኝ ቢፈልግ ዋጋዬን መክፈል ይኖርበታል። በፊት ዋጋዬ ሞት ነበር። አሁን ግን ዋጋዬ የኢየሱስ ደም ነው። ስለዚህ የኢየሱስን ደም የሚልቅ ዋጋ መክፍል አለበት። በሌላ አባባል የውል ማፍረሻያዬ ከኢየሱስ ደም የበለጠ ነገር ሲመጣ ማለት ነው። ከኢየሱስ ደም ደሞ የበለጠ አይደለም እኩል የሆነ ነገር በዚህ ምድር ላይ የለም። ስለዚህ በእርሱ ያመኑ ለዘላለም በቅዱስ ደሙ ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ የራሱ ሆነዋል። የማንም ባርያ አይደሉም። የኢየሱስ እንጂ። ኃጢአት፣ ሰይጣን እና የዓለም ሃሳብ ባርያ አይደሉም። እርሱ ራሱ በደሙ ዋጋ ከፍሎ የራሱ አድርጎኛል። በደሙ ተቤዝቶኛል። በጌታ በእግዚያብሔር ፊት ትክክለኛ አደረገኝ። ለከበረ ህይወት እና ለራሱ በደሙ ገዛኝ። ዋጋዬ የአይሱስ ደም ስለሆነ ማንም መልሶ አይገዛኝም። ዋጋችሁ ኢየሱስ ነው። እኛን ወደ ክብሩ እና ወደ መገኘቱ ለመመለስ እግዚያብሔር ልጁን አስከፍሎታል። በደሙ ተገዝታቸዋል። የራሳችሁ አይደላችሁም። የኢየሱስ እንጂ። በደሙ የተገዛ ደሞ ከባለቤቱ እጅ አይጠፋም። ምክንያቱም የተገዛነው በማይጠፋ እና በማይረጋው የኢየሱስ ደም ነው።

"ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል

ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ።" — 1ኛ ጴጥሮስ 1፡23

እኔ በኢየሱስ ማስተሰርያ አግኝቻለው

እስካሁን በተመለከትነው ዉስጥ አንድ ነገር መረዳት ይቻላል። ሰው ሁሉ ከአዳም በወረሰው እና በራሳችን ኃጢአት ከእግዚያብሔር ጋር ጠብ ዉስጥ ገብተናል፤ የጠቡ ውጤት ደሞ ይታወቃል። እግዚያብሔር የሰማይ እና የምድር ፈጣሪ ነው። ከእርሱ ጋር በገባንበት ጠብ መጨረሻችን ሞት መሆኑ ግልፅ ነው። እግዚያብሔር በዚህ ጠብ የተነሳ በእጅጉ ተቆጥቷል። ስለዚህ ይህ ቁጣ መብረድ አለበት። ፃድቅ ብቻ ሆነን አንኖርም። አዳም ከኤደን ገነት ተባሯል። ኤደን የእግዚያብሔር ሙሉ መገኘት ያለብት ቦታ ማለት ነው። ወደ እርሱ መገኘት መግባት ይኖርብናል። ለዚህ ደሞ እግዚያብሔር ከቁጣው መመለስ አለበት። በዚህ መሃል ነው እንግዲህ ኢየሱስ የእግዚያብሔር ቁጣ እንዲበርድ ራሱን መሰዋት አድርጎ ወደ እግዚያብሔር የገባው። በመፅሐፍ ቅዱስ ለ ቁጣ ማብረሻ የእጅ መንሻ አስቀድሞ መላክ የተለመደ ነገር ነው። ለዚህ ደሞ ዳዊት እና አቢግደን ማየት በቂ ነው። ናባል ከንቱ ባል ቢሆንም ግን ሚስቱ ለዳዊት አስቀድሞ እጅ መንሻ በመላክ ዳዊትን ከቁጣው መልሳዋለች።

1ኛ ሳሙኤል 25፡ 32 ዳዊትም አቢግደን አላት፡- ዛሬ እኔን ለመገናኘት አንቺን የሰደደ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን። 33 ወደ ደም እንዳልሄድ፡ በእጄም በቀል እንዳላደርግ ዛሬ የከለከለኝ አእምሮሽ የተመሰገነ ይሁን፡ አንቺም የተመሰገንሽ ሁኝ።

ታዲያ ኢየሱስ የእግዚያብሔርን ቁጣ ለማብረድ ምን ይዞ ገባ። ራሱን! የዕብራዊው መፃፍን የፃፈው ሰው በምዕራፍ 9 ስለ አንድ ቦታ ያስተዋውቀናል። ይህ ቦታ ቅድስተ ቅዱሳን ይባላል።

"ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች፡" — ዕብራውያን 9፡3

በእስራኤላውያን ዘመን ያለው ካህን በዓመት አንዴ ብቻ ስለራሱ እና ስለህዝቡ ኃጢአት መስዋት ይዞ ሚገባበት ቦታ ነው።

"በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት ብቻውን በዓመት አንድ ጊዜ ይገባታል፡ እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ስሕተት የሚያቀርበውን ደም ሳይዝ አይገባም፤" — ዕብራውያን 9፡7

እግዚያብሔርም በዚህ ቦታ ላይ የሚቀርብለትን መስዋት ባሻተት/ባየ ጊዜ ቁጣውን ከእስራኤል ላይ ይመልሳል። ኢየሱስ ታዲያ ራሱን መስዋት አድርጎ ወደዚህ ቦታ መግባቱን እናያለን። ታዲያ ኢየሱስ በምድር ባላቸው ድንኳን ባይገባም ግን በሰማይ ባለው በእግዚያብሔር ፊት ራሱን መሰዋት አድርጎ ይዞ ገብቷል።

"ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፡ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገባምና፡ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርስዎ ወደ ሰማይ ገባ።" — ዕብራውያን

9:24

እግዚያብሔር በኃጢያተኛ ላይ ቁጣው ነዷል። እግዚያብሔርን ከቁጣው ሊመልስ የሚችለው ምንም አይነት የእጅ መንሻ የለም። እግዚያብሔር ፃድቅ ነው። ኃጢያትን መቅጣት አለበት። ቅጣቱ ደሞ ሞት ነው። ስለዚህ ሰው በህይወቱ የፈለገ ራሱን ጠብቆ ቢኖር የእግዚያብሔርን ቁጣ ሊያመልጥ አይችልም። ባይቅም፣ ባይጠጣ፣ በቀ 6 ጊዜ ቢፀልይ፣ ሁሌ እሁድ እሁድ ቤተክርስቲያን ቢሄድ፣ ቢፆም እና ቢፀልይ በራሱ ሥራ የእግዚያብሔርን በሃጢያት ምክኒያት የመጣበትን ቁጣ ሊመልስ አይችልም። የተሰጠውን ሕግ ሁሉ ቢፈፅም ከእግዚያብሔር ቁጣ አያመልጥም። ሕግን የሚያደርግ እንደውም በእርግጥን ስር ነው።

"ከሕግ ሥራ የሆኑት ሁሉ በእርግጥን በታች ናቸውና፤ በሕግ መጽሐፍ በተጻፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማያደርግም ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና።" — ገላትያ 3:10

የተረገም ደሞ መጨረሻው ሞት ነው። አንድ ሌላው መጨመር ያለበት ነገር አንድ ሰው ለ ሌላ ሰው የእግዚያብሔርን ቁጣ ማብረድ አይችልም። ሁሉም ማለትም ሁሉም ኃጢያትን ሰርቷል።

ሮሜ 3፡ 9 እንግዲህ ምን ይሁን? ከእነርሱ እንበልጣለንን? ከቶ አይደለም፤ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም ሁሉ ከኃጢአት በታች እንደ ሆኑ አስቀድመን ከሰናቸዋልና፤ ... ²³ ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ኅድሎአቸዋል"

እናም ኃጢያትን ያልሰራ ሰው በምድር ላይ አልተፈጠረም። ምድር የነበር ሰው ሁሉ ኃጢያተኛ ነው። ስለዚህ ሁሉ ከእግዚያብሔር ጋር ጠበኛ ነው። በሌላ አባባል እግዚያብሔር ባለበት ሰፈር የሚኖር ማንም የለም። ክብሩ ኃጢያትን አይፈልግም እና!። እግዚያብሔር የቁጣ እና የእሳት አምላክ ነው። እግዚያብሔርማ በህይወቴ ጥሩ ከሰራው እና ከተመላለስኩ አይቀጥኝም ሚባል ነገር የለም። እግዚያብሔርን ከቁጣው እመልሰዋለው በአኗኗሪ ማለት እርጉም ነኝ ማለት ነው። ስለዚህ ለእግዚያብሔር ቁጣ የሚሆን መስዋት ሚያቀርብልን ሃጢያት የማያውቅ ሰው ያስፈልገን ነበር። ለዛ ነው ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣው። በሰው-ነቱ ኃጢያትን አያውቅም።

*"እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ **ኃጢአት ያለውቀውን እርሱን** ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው።"— 2ኛ ቆሮ 5፡21*

ስለዚህ ኢየሱስ ንፁህ የሆነውን ሰውነቱን በመስቀል ላይ መስዋት አድርጎ አቀረበ። በዓመት አንዴ ይገባ የነበረው መስዋት የኢየሱስ ስጋ ሆነ። እግዚያብሔር ዓለም ከመፈጠሩ ጀመሮ የነበረውን የኃጢአትን ቁጣ በልጁ ላይ አነደደው። እግዚያብሔር ለቁጣው ሚመጥነውን መስዋት አገኘ። የኢየሱስን ሞት። ኢየሱስ የራሱን ስጋ ለዓለም ሕዝብ ሁሉ ይሆን ዘንድ ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ ገባ። እግዚያብሔር በኢየሱስ መስዋት ቁጣው ወጥቶለታል። ስለዚህ ማንም ከዚህ በሁሉ በኢየሱስ የሚያምን የእግዚያብሔር ቁጣ የለበትም።

*ዕብራውያን 9፡ 25 ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፡ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤²⁶ እንዲህ ቢሆንስ፡ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት **ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል።** ²⁷ ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፡ ²⁸ እንዲሁ **ክርስቶስ ደግሞ፡ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸክም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፡ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።***

ስንጀምር እንዳልነው ከእግዚያብሔር ጋር የተጣላነው በአዳም በወረሰነው ኃጢአት እና በግላችን ኃጢአት ነው። እኛ ከአዳም ጋር ኃጢአቱን ባንሰራም ግን የአዳም ዘር አለብን እና በ አዳም ሥራ ተጠያቂ ነበርን። አንድ ሰው እኔ ምን አገባኝ አዳም በሰራው ምጣየቀው ቢል መልሱ መንፈሳዊ ዓለም በውክልና ነው ሚሰራው። ኃይሌ ገብረስላሴ ሲያሸንፍ ኢትዮጵያ ናት አሸነፈች ሚባለው። ምክንያቱ ኃይሌ ውክልና አለው እና። አዳምም የእኛ ተወካይ ነበር። ሌላው ሰው ደሞ አዳምን እኔ አልወከልኩትም ቢል አዳምን የሰው ዘር ተወካይ ያደረገው እግዚያብሔር ነው። እግዚያብሔር መርጦት አዳም ከሳተ እኛ ምንወክለውማ እንዴት ይሆን? እንኩዋን ለዘላለምን ጉዳይ ይቅር እና ለሀገር አስተዳዳሪነት መርጠናቸው የሳቱ ስንት የሉም?? ታዲያ አሁን ግን ተወካይ ቀይረናል። አዲሱ ተወካዮችን ኢየሱስ ይባላል። ሰው ነው እና ሊወክለን ይችላል።

*ሮሜ 5 ¹² ስለዚህ ምክንያት **ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፡ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ፤** ¹³ ሕግ እስከ መጣ ድረስ ኃጢአት በዓለም ነበረና ነገር ግን ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት አይቆጠርም፤ ¹⁴ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ **ኃጢአትን***

ባልሠሩት ላይ እንኳ፡ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ሞት ነገሠ፤ አዳም ይመጣ ዘንድ ላለው ለእርሱ አምሳሉ ነውና።¹⁵ ነገር ግን ስጦታው እንደ በደሉ መጠን እንደዚያው አይደለም፤ በአንድ ሰው በደል ብዙዎች ሞተዋልና፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የሆነው ስጦታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ።¹⁶ አንድ ሰውም ኃጢአትን በማድረግ እንደ ሆነው መጠን እንደዚያው ስጦታው አይደለም፤ ፍርድ ከአንድ ሰው ለኩነኔ መጥቶአልና፤ ስጦታው ግን በብዙ በደል ለማጽደቅ መጣ።¹⁷ በአንዱም በደል ሞት በአንዱ በኩል ከነገሠ፤ ይልቁን የጸጋን ብዛትና የጽድቅን ስጦታ ብዛት የሚቀበሉ በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ።

ኢየሱስ ሕይወት ነው። በአዳም ኃጢአት ገባ። በኃጢአትም ሞት። በኢየሱስም ፅድቅ ገባ። በፅድቅም ሕይወት ገባ። ታዲያ ጳውሎስ ስጦታው እንደበደሉ መጠን ያልሆነው ሚላው እግዚያብሔር በአንድ ሰው መተላለፍ ብዙዎች ከሞቱ የእግዚያብሔር ልጅ በሆነ በአንዱ በኢየሱስ መታዘዝ የተነሳ እንዴት ለብዙዎች ሕይወት አይሆንም?? እነዛው ብዙዎች በአዳም መተላለፍ ምክንያት ኃጢአተኛ ሲባሉ በኢየሱስ መታዘዝ የተነሳ ከእግዚያብሔር ቁጣ ያመልጣሉ። አዎ በአዳም ምክንያት ሞተን ነበር። በኢየሱስ ሕይወት ሆነናል። አዳምን ማንም ሳይመርጠው ተሾሞ እንደሳተ እንዲሁ በኢየሱስ ያመነውም ያለመነም የአዳም ኃጢአት ቁጣ ከላይ ተሸሯል። አሁንም ግን አንድ ችግር አለብን። ከእግዚያብሔር ጋር በአዳም ሀጥያት ብቻ ሳይሆን በራሳችንም ኃጢአት ነው የተጣላነው። አዳም ያመጣብንን ኃጢአት በኢየሱስ በኩል ሕይወትን ሰጠን። ለግል ኃጢአታችን ግን መናዘዝ እና ኢየሱስን ማመን አለብን። ከዚህ በሁሉ በአዳም ማሳበብ አይቻልም። የአዳም እርግማን ተነስቷል። እግዚያብሔር የሚጠይቀን በግል ኃጢአታችን ነው። ለዚህ የግል ኃጢአታችንም ታዲያ ከእግዚያብሔር ቁጣ ለማምለጥ ማስተሰርያ የሚሆነን ይሄው የኢየሱስ ሞት ነው። ይህን የማያምን የእግዚያብሔር ፍርድ በላይ ላይ ነው። ኢየሱስ ለእግዚያብሔር ቁጣ በቂ ዋጋ ከፍሏል። የዕብራዊው ፀሐፊ የኃጢአትን መንፃት ካስገኘ በሁሉ በግርማው ቀኝ ተቀመጠ ይለናል።

"እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በስልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን

በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤" — ዕብራውያን 1፡3

ኢየሱስ የማስተሰርያውን ደም አፍስሶ ሄደ። ታዲያ አሁንስ ኃጢአት ብንሰራ??? ኢየሱስ የዘላለም ሊቀ-ካህን ነው። ኢየሱስ በምድር ብቻ አይለም ሊቀ-ካህንነቱ! በሰማይም እንጂ።

**"ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር
የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።" — ዕብራውያን 7:25**

አሁን ለምንሰራው ሃጢያት ሥራ የመስቀሉ ሥራ፣ ሞቱ እና ስጋው ያስተሰረዳል። ኢየሱስ ዘወትር ለዘላለም ሊቀ ካህን ነው። ኢየሱስ ብቻ አስተሰራይ ነው። አሁንም ለምሰራው ኃጢያት የማስተሰራይ መስዋታችን ከ2000 ዓመት በፊት የሞተው እና የፈሰሰው ደሙ እና ደሙ ብቻ ነው። ኃጢያት በሰራን ቁጥር ከእግዚያብሔር ፊት ሆኖ ሚሟገትልን እርሱ ነው። ዮሐንስ ይህን ሲናገር ኃጢያትን አትስሩ ግን ብትሠሩ ሊቀ-ካህን/ጠበቃ አለን ይላል።

**"ልጆቼ ሆይ፥ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ
ጠበቃ አለን እነርሱም ዳድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።" — 1ኛ ዮሐንስ 2:1**

ይህ ጠበቃ ደሞ ታማኝ እና ፃድቅ ነው። ለምን የሁሌ እና የዘላለም ጠበቃ አስፈላጊነት? መልሱ ማይሰለች ከሳሽ አለብን። በሳትን ቁጥር አየጠበቀ ይከሰናል። እግዚያብሔርም ፃድቅ ነው ኃጢያት ላይ ይቆጣል። የኃጢያት ቅጣት ሞት ነው። ሞት ደሞ በኢየሱስ ሞት ድል ተነስቷል። ስለዚህ ጠበቃችን ሁሉም ለማስተሰራይ በተከሰስን ሁሉ ጊዜ የከፈለውን ደም ያሳያል። ከሳሻችን ሁሌ ስለሚከሰን ሊቀ ካህናችንም ዘወትር ለዘላለም ሊያስታርቀን በእኛ ጎን ቆሞ አለ። ኢየሱስ ዘወትር እየማለደ ለዘላለም ስለሚኖር እኔ ከእግዚያብሔር ያገኘሁት ደህንነቴ በእግዚያብሔር ኃይል ተጠብቆ ይኖራል። እጅጅ እንኩአንም በስራዬ ማስተሰርያ አላገኘሁ! እንጅ በሳትኩ ቁጥር ጠበቃ ከየት አገኛለው። አሁን ግን በማመኔ እግዚያብሔር ጠበቃ አቁሞልኛል። ያውም በነፃ። ደሞ ጠበቃው እና ዳኛው ይተዋወቃሉ።

እኔ ከእግዚያብሔር ጋር በኢየሱስ ታርቂያለሁ

በመፅሐፍ ቅዱስ ዉስጥ ካሉ በአለማውያን ዘንድ ታዋቂ ታሪኮች ዉስጥ ዳዊት፣ ሰለሞን እና ኢዮብ ይካተቱበታል። ዳዊት በጎልያድ ታሪክ ይታወቃል። ኢዮብ በአንድ ሚስቱ ሲፈተን ሰለሞን ደግሞ በ 1000 ሴቶች ተከቦ በቤተመንግሥቱ በመኖሩ ይታወቃል። የኢዮብ ፈተና ቀላል አልነበረም። ኢዮብ የደረሰበት ፈተና በሚስቱ በኩል እግዚያብሔርን ሰድቦ እንዲሞት ነበር። ኢዮብ ግን ይሄን አላደርገውም አለ። ነገር ግን ኢዮብ በዉስጡ አንድ ጥያቄ ነበረው። በእርሱ እና በእግዚያብሔር መካከል አንድ ሰው ቢኖር ይፈልግ ነበር። በኢዮብ ምዕራፍ 9 ኢዮብ ይሄን ጥያቄ ሲያነሳ እንመለከታለን።

"እጅን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምነው በተገኘ!" — ኢዮብ 9:33

ኢዮብ የፈለገው ዳኛ ከሁለቱም በኩል ሆኖ ጉዳዩን ሚያስረዳለት ነበር። ምክንያቱም ደሞ ኢዮብ በራሱ ሞክሮ እግዚያብሔርን ማግኘት አልቻለም። ልክ እንደ ኢዮብ ሁሉ የሰውም ልጅ ወደ እግዚያብሔር መቅረብ ፈልጎ ግን ከኃጢያት የተነሳ ስለማይሆንለት ሚያቀራርበው ይፈልጋል። ለዚህ ነው ኢየሱስ ሰው ሆኖ የመጣው። ዮሐንስ በዚህ ጉዳይ ቃል ስጋ ሆነ ፀጋ እና እውነትን ተሞልቶ በኛ መካከል አደረ ሚለው።

"ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየን።" — ዮሐንስ 1:14

ኢየሱስ እግዚያብሔር ከሰው ጋር መታረቂያ መንገድ ነው። ለዛም ሰው ሆነ። እግዚያብሔር አለምን በኃጢያት የተነሳ ተጣልቷል። አንዳንድ ሰዎች እግዚያብሔር ለምን ዝም ብሎ አይታረቀንም ይላሉ። እግዚያብሔር የፍቅርም የቁጣም አምላክ ነው። ኃጢያትን ሳይቀጣ መተው አይችልም። ቅጣቱ ደሞ ሞት ነው። ግን ደሞ እግዚያብሔር የፍቅርም አምላክ ስለሆነ ሰው ማይከፍለውን ቅጣት በኢየሱስ ወስዶ መታረቅን ፈለገ። ስለዚህ ኢየሱስን ወደ ምድር ላከው። ጥያቄው መቼ ላከውው ነው። መፅሐፍ ቅዱስ ገና ደካሞች ሳለን ኢየሱስ ጊዜውን አውቆ ለደካሞች ሞቷል ይለናል።

"ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል።"

— ሮሜ 5:8

ገና ሓጢያተኞች ሳለን ማለት በኃጢያት በወደቅንበት ወቅት ማለት ነው። እግዚያብሔር እኛን ለመወደድ ብቁ ባልነበርንበት ሰዓት ኢየሱስ ግን ፍቅር ስለሆነ ራሱን መሰዋት አድርጎ በመስጠት ከእግዚያብሔር ጋር አስታረቀን። ራሱን ለኃጢያተኞች ሞት ያውም ለመስቀል ሞት አስልፎ ሰጠ።

"ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚያብሔር ጋር ያስታረቅ ዘንድ ነው።" — ኤፌሶን 2፡16

ማንም ተነስቶ እግዚያብሔርን እንታረቅ ያለው የለም። የመታረቅ ሃሳብ የመጣው ከራሱ ከእግዚያብሔር ነው። መፅሐፍ ቅዱስ በ ኢሳያስ 59፡16 ላይ እግዚያብሔር ማንም ወደ እርሱ ሚሚልድ ባለመኖሩ መገረሙን እና የገዛ ክንዱ ድነትን እንዳመጣች ይናገራል። ያ የገዛ ክንዱ ኢየሱስ ነው።

"ሰውም እንደሌለ አየ፡ ወደ እርሱ የሚሚልድ እንደሌለ ተረዳ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት፡ ጽድቁም አገዘው።" — ኢሳያስ 59፡16

ኢየሱስ በማንነቱ ፍፁም ሰው ፍፁም አምላክ ነው። በዕብራውያን መፅሐፍ ላይ በተደጋጋሚ የሕግ መካከለኛ ኢየሱስ መሆኑን ፀሐፊው ይነግረናል። ኢየሱስ መካከል ነው ማለት በዳር እና በዳር የተለያዩ አሉ ማለት ነው። በአንዱ ዳር ዓለም እና እኛ በሌላው ዳር እግዚያብሔር አለ። ኢየሱስ በመስቀሉ ሁለት የተጣሉትን አስታረቀ። ጳውሎስም ይህንኑ ሃሳብ ለጢሞጥስ ሲነግረው እናያለን።

1ኛ ጢሞቴዎስ 2፡ 5 አንድ እግዚያብሔር አለና፡ በእግዚያብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፡ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤ 6 ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ሰጠ፡ ይህም በገዛ ዘመኑ ምስክርነቱ ነበረ፤።

አንድ ነገር ግልፅ መሆን ያለበት ኢየሱስ ብቻ ነው አስታራቂ። አስታራቂ ከሁለቱም ዳር ሁኔታውን የተገነዘበ መሆን አለበት። ስለዚህ ኢየሱስ ከሰው ዳር ያውቃል፤ ምክንያቱም ሰው ነው ። ከእግዚያብሔርም ዳር ያለውን ያውቃል፤ ምክንያቱም አምላክ ነው እና። በኃጢያት መፈተንን ያውቃል ሰው ነው እና፤ እግዚያብሔር ለኃጢያት ያለውንም አቋም ያውቃል አምላክ ነው እና። ኢየሱስ እንደ ሰው ይበላል ይጠጣል። በሰይጣን ተፈትኗል። እንደአምላክ ደሞ አምልኮን ይወስዳል። ስለዚህ ከሰው ምን እንደሚጠበቅ ያውቃል። ለእርቁ ሚያስፈልገውን ሞት ሞቷል። አስተሰርዮልናል። ስለእኛ ሚሚልደው፤ እየማለደ ሚኖረው ኢየሱስ ብቻ ነው። በሞቱ ከእግዚያብሔር ጋር አስታረቀን። የእግዚያብሔር ሙላት ያለው ራሱ እግዚያብሔር የሆነ ስጋን በመልበሱ የሰውን ማንነት የያዘው ኢየሱስ በሞቱ አስታረቀን። ጳውሎስ ስለዚህ

ነገር ሲናገር በመስቀሉ ላይ ሰላምን በማድረግ በደሙ ምድር ሆነ ሰማይን ላይ ያለውን በሙሉ በደሙ አስታረቀ ይለናል።

"እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በእርሱ እንዲኖር፥ በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማያት ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአልና።" — ቆላስይስ 1፡19-20

ኢየሱስ በመስቀሉ ያፈሰሰው ደም ለሰላም የፈሰሰ ደም ነው። ጳውሎስ የሮሜ ሰዎችን ከእግዚያብሔር ጋር ጠላቶች ነበራችሁ ይላቸዋል። ገና ጠላቶች ሳላችሁ ነው ከእግዚያብሔር ጋር በልጁ ሞት የታረቃችሁት ሲልም ይነግራቸዋል።

"ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን፥ ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን፤" — ሮሜ 5፡10

አንድ ነገር ግልፅ ነው። ኢየሱስ በሞቱ የተጣሉትን ሁሉ አስታርቋል። ሌላ አስታራቂ ማንም አያሻውም በኢየሱስ ታርቀናል። ያስታረቀን ደሞ ያ የመስቀሉ ደም ነው። እኔ እና እግዚያብሔር አሁን ወዳጆች ነን። ጠላትነት ከመካከላችን ተወግዷል። እግዚያብሔር እኔን ለመቅጣት የሚመጣ አምላክ ሳይሆን አሁን እኔን ለመርዳት ያለ አምላኬ ሆኗል። በዚህ ጉዳይ ላይ የዕብራዊው ፀሐፊ የፃፈው ብዙ ቢሆንም ግን ዕብራውያን 9፡15 ላይ የ አዲስ ኪዳን መካከለኛ አንድ ነው ይለናል።

"ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጻፍ ሕግን የተላለፉትን የሚቤዥ ሞት ስለ ሆነ፥ የተጠሩት የዘላለምን ርስት የተስፋ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው።" — ዕብራውያን 9፡15

አበቃ። አትሳቱ። በሞቱ እርቅ ያገኘነው በኢየሱስ ነው። እግዚያብሔር ለኃጢያቴ ይገድለኛል ማለት ወይም እንደቃየን ዘመን መቅበዝበዝ አብቅቷል። ኢየሱስ ምርጥ ወዳጅ አድርጎናል። ኃጢያት ስንሰራ በኢየሱስ ደም ምሕረትን እናገኛለን። የዘላለም መካከለኛ አለን እና። በኢየሱስ የወረደው ሰላም የዘላለም እና የፀና ነው። እርሱ በእርሱ ለእርሱ ለዘላለም አስታርቆናል። እኔ እና እግዚያብሔር ወዳጆች ነን።

እኔ በኢየሱስ ተቀድሻለው አየተቀደስኩ ነው እቀደሳለው

በሰው ሕይወት ውስጥ በተለይም በቤተሰብ ሕይወት ውስጥ ትልቅ ድርሻ ያለው ልጅ መውለድ ነው። ልጅ ታዲያ ሲያድግ ሁሌም መቆሸሽ ልማዱ ነው። በቆሸሸ እና ጭካ በነካው ቁጥር መጸዳት እና መታጠብ ይኖርበታል። አለበለዚያ ለበሽታ ይጋላጣል። አንድ ሰው በእግዚያብሔር ቤት ኢየሱስን እንደ አዳኙ እና ጌታው አድርጎ ሲቀበል እንደ አንድ አዲስ ሕፃን ልጅ ነው። ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ ሲናገር ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው ይላል።

"ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፣ ሁሉም አዲስ ሆኖአል።" — 2ኛ ቆሮ 5፡17

በእርግጥ አዲስ ፍጥረት የሚለው ሃሳብ እንደዚሁ ተገልፆ ሚታለፍ ሃሳብ አይለም። በመሆኑም ትንሽ አብራርተን እንየው። አዲስ ማለት አሮጌው ተሸፉል ማለት ነው እንዳለው የዕብራዊው ፀሐፊ ኢየሱስን አንድ ሰው ጌታው አድርጎ አድርጎ ሲቀበል አሮጌው የተሻረለት አዲስ ፍጥረት/ልጅ ይሆናል ማለት ነው። ቀድሞ ኢየሱስን ሳያውቅ የሰራው ኃጢአት በሙሉ በእግዚያብሔር ዘንድ ተሸረለታል ማለት ነው። አሁን ንፁህ እና አዲስ ሆኗል ማለት ነው።

".....አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፣ ሁሉም አዲስ ሆኖአል።" — 2ኛ ቆሮ 5፡17

ታዲያ እግዚያብሔር ሁሌም ሕፃን ሆነን እንድንኖር አላዳነንም። ይልቅስ ማደግ በእግዚያብሔር ቤት ያስፈልገናል። ታዲያ በእግዚያብሔር ቤት ስናድግ ልክ እንደልጅ እናጠፋለን፣ እንስታለን። ታዲያ ለዚህ ስህተታችን የኢየሱስ ደም ዘወትር እየማለደ ስለሚኖር ያስተሰርደልናል። ሁሌ ግን ወደ ቆሻሻ እየሮጥን መኖር የለብንም። ከቆሻሻው መለየት አለብን። በንፁህ ቦታ መኖር፣ ማደግ እና መማር አለብን። በንፁህና መኖር፣ ራስን መጠበቅ እና በንፁህ ቦታ መመላለስ የራሳችን ኃላፊነት መሆኑን መማር አለብን። ይህ ሃሳብ በቀጥታ ወደ ቅድስና ወደሚለው መንገድ ይወስደናል። መቀደስ ማለት ቀጥተኛው ፍቺው መለየት ማለት ነው። እግዚያብሔር ለእኔ ተቀደሱ ሲል ለእኔ ተለዩ እያለ መሆኑ ነው። ከኃጢአት ተለይታችሁ ለእኔ ኑሩ ማለቱ ነው። ችግሩ ግን እኔ በራሴ መቀደስ አልችልም። አንደኛ የቅድስና መስፈርት ራሱ እግዚያብሔር ነው። እግዚያብሔር ራሱ ነው እኔ ቅዱስ ነኝ እና ብሎ የጀመረው።

"ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ እንዲህ በላቸው፡- እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ቅዱስ ነኝና እናንተ ቅዱሳን ሁኑ።"— ዘሌዋውያን 19፡2

በእግዚያብሔር ልክ ለ እግዚያብሔር የተለየ በራሳችን መሆን አንችልም። የማይታሰብምም ነው። ለዚህ ደሞ አሁንም መፍትሄ ይዞ የመጣው የይሁዳ አንበሳ ኢየሱስ ብቻ ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን አንድ የግብፅ ፈርኦን እስራኤላውያንን በጣም ያስጨንቅ ነበር። እግዚያብሔርም ያገለግለኝ ዘንድ ህዝቤን ልቀቅ ቢለው አልሰማ አለ። የተለያዩ ቅጣት ቢቀጣውም አልሆነም። ስለዚህ እግዚያብሔር በግብፅ ሕይወት ያለውን በኩር የሆነውን ነገር በሙሉ በሞት መልአክ እወስዳለው አለ። ነገር ግን ከእስራኤላውያን የሆነውን በኩር የሞት መልዓኩ በመጣ ጊዜ እንዳይነካ የመልዓኩ መምጫ እለት በግ በልተው ደሙን በበራቸው መቃን ላይ እንዲቀቡት አዘዛቸው። ደሙ የተቀባ ቤት ለእግዚያብሔር የተለየ ነው ማለት ነው። ያ የበግ ደም ሞትን ከእስራኤል አራቀ። እስራኤልን ለእግዚያብሔር ለየ።

*ዘጸአት 12፡ 5 የእናንተ ጠቦት ነውር የሌለበት የአንድ ዓመት ተባት ይሁን፤ ከበጎች ወይም ከፍየሎች ውሳኔ።
6 በዚህም ወር እስከ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ ጠብቁት፤ የእስራኤልም ማኅበር ጉባኤ ሁሉ ሲመሽ ይረዱት።
7 ከደሙም ወስደው በሚበሉበት ቤት ሁለቱን መቃንና ጉቡን ይቅቡት።
8 በእሳት የተጠበሰውን ሥጋውንና ቂጣውን እንጀራ በዚያች ሌሊት ይብሉ፤ ከመራራ ቅጠል ጋር ይበሉታል።
9 ጥሬውን በውኃም የበሰለውን አትብሉ፤ ነገር ግን ከራሱ ከጫኑ ከሆድ ዕቃው ጋር በእሳት የተጠበሰውን ብሉት።
10 ከእርሱም እስከ ጥዋት አንዳች አታስቀሩ፤ እስከ ጥዋትም የቀረውን በእሳት አቃጥሉት።
11 ወገቦቻችሁን ታጥቃችሁ፤ ጫማችሁን በእግራችሁ፤ በትራችሁንም በእጃችሁ አድርጋችሁ እንዲህ ብሉት፡ ፈጥናችሁም ትበሉታላችሁ፤ እርሱ የእግዚአብሔር ፋሲካ ነው።
12 እኔም በዚያች ሌሊት በግብፅ አገር አልፋለሁ፤ በግብፅም አገር ከሰው እስከ እንስሳ ድረስ በኩርን ሁሉ እንድላለሁ፤ በግብፅም አማልክት ሁሉ ላይ እፈርድባቸዋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
13 ደሙም ባላችሁበት ቤቶች ምልክት ይሆንላችኋል፤ ደሙንም ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ፤ እኔም የግብፅን አገር በመታሁ ጊዜ መቅሰፍቴ ለጥፋት አይመጣባችሁም።*

ዛሬ ደሞ የኢየሱስ ደም ያመኑትን ለእግዚያብሔር ይለያል። ቅድስና ኢየሱስ ከሰራቸው ስራዎች ውስጥ ትንሽ ለመረዳት ሚያስቸግር ነው። ምክንያቱም እስክንሞት ድረስ ያለ የኢየሱስ የደም ሥራ ነው። የተፈፀመ፣ እየተፈፀመ ያለ እና የሚፈፀም ነው።

እኔ በኢየሱስ ተቀድሻለው

እኔ በኢየሱስ ቅዱስ ነኝ። አዎ ያስደነግጣል። ግን እውነቱ እሱ ነው። እኔ በኢየሱስ ተቀድሻለው እና ቅዱስ ነኝ። እኔ ኢየሱስን በማመኔ ለዘላለም ከነበረብኝ ሞት አምልጬ ለእግዚያብሔር ሥራ ተቀድሻለው። የዕብራዊው ፀሐፊ ሲናገር በምእራፍ 10:9 ላይ በኢየሱስ ስጋ (በቀረበው መስዋት ማለቱ ነው) ለ አንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ ተቀድሶናል ይላል።

"በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሶናል።" — ዕብራውያን 10:10

ተቀድሶናል ማለት ተለይተናል ማለት ነው። የተቀደሰ ደሞ ቅዱስ ነው። ይህ የእግዚያብሔር ልጅ የሆነው ሞትን ድል አድርጎ የተነሳው የኢየሱስ ጀብድ ነው። እኔን እና ያመኑትን ሁሉ ለአንዴ ፈጽሞ ቀደሰን። ጴጥሮስ በዚህ ጉዳይ ላይ ደሞ እናንተ የንጉሥ ካህን ቅዱስ ሕዝብ ናችሁ ይላል።

"እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትናገሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ፤" — 1ኛ ጴጥሮስ 2:9

እኔ ቅዱስ ነኝ። ልጅ እያለው በጣም መጮህ እወድ ነበር። አሁንም በእግዚያብሔር ቤት ዉስጥ ሆኜ ሚያስጮሁኝ ሃሳብ አንዱ ይሄ የመስቀል ሥራ ነው። ርኩሶት ተሸሮ በኢየሱስ በቀረበው ደም እና ስጋ እኔ በማመኔ ቅዱስ ሆኛለው። ጳውሎስ በዚህ ጉዳይ ላይ በ አንደኛ ቆሮንቶስ 1:30 ላይ ሲናገር ይህ መስዋት በእግዚያብሔር ዘንድ ጥበባችን፣ፅድቃችን፣ቅድስናችን እና ቤዛችን ሆኗል ይላል።

"ነገር ግን፦ የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ተብሎ እንደ ተጻፈው ይሆን ዘንድ፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው።" — 1ኛ ቆሮንቶስ 1:30-31

ቅድስናችን የሆነው ኢየሱስ ነው። ሌላ ነገር ለእግዚያብሔር ሊቀድሰን አይችልም። በእርግጥ ይህንን የተረዳው ጳውሎስ የሚመካ በጌታ ይመካ ብሎ በምዕራፉ መጨረሻ ላይ ፅፏል። ብዙ የጳውሎስን ትምህርት የጠጡት ቤተክርስቲያን መካከል አንዷ ቆሮንቶስ ናት። ወደ 4 አከባቢ ደብዳቤ ፅፎላታል ይባላል። በ1ኛ ቆሮንቶስ 6: 11 ላይ ጳውሎስ ስለ ቅድስና ይህን ይላል።

"ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል።" — 1ኛ ቆሮንቶስ 6፡11

- ምን አለ አንተዬ!
- ተቀድሳችሁ!
- በምን?
- በኢየሱስ ስም እና በአምላካችን መንፈስ
- እህ እኔ እኮ በጣም ሃጢአተኛ ነኝ!
- ጳውሎስ ተቀድሳችሁሃል ሚላቸውን ሰዎች እንደ
- 1ኛ ቆሮንቶስ 6፡ 9 ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን?
**አትሳቱ፤ ሴስኞች ቢሆን ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች
ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ¹⁰ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም
ሰካሮች ወይም ተሳዳቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት
አይወርሱም።¹¹ "ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤....."**

እኔ በኢየሱስ እየተቀደስኩ ነው

"ዳሩ ግን ጌታን እርሱም ክርስቶስ በልባችሁ ቀድሱት። በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁአችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ። ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን።"
— 1ኛ ጴጥሮስ 3፡15

ጴጥሮስ በ ም 2፡9 ላይ ቅዱስ ሕዝብ ብሎን ከጨረሰ በሁላ በምዕራፍ 3 ደሞ ኢየሱስን ቀድሱት ይላል። የክርስትና ህይወት ትንሽ ግር ሚላው እዚጋር ነው። ሰው በክርስቶስ ቅዱስ ቢሆንም ግን ራሱን ደሞ ለእግዚያብሔር እለት እለት መቀደስ አለበት። የተቀደስነው ከኃጢአት ነው። ከኃጢአት ከተለየ በሁላ ደሞ ለእግዚያብሔር መኖር አለብን። እግዚያብሔር በኢየሱስ ከኃጢአት ላይቶ ለራሱ የበቃ ሰዎች አድርጎናል። ማንም በራሱ ቅዱስ አይሆንም። በስሙ እና በመንፈሱ እንጂ! ነገር ግን የተቀደሰ ሕዝብ ደሞ ራሱን ለቀደሰው እግዚያብሔር ራሱን እየቀደሰ መኖር አለበት። ክርስትና የአኗኗር ጉዳይ ነው። ጳውሎስ ራስችሁን ቅዱስ መሰዋት አድርጋችሁ አቅርቡ ይላል።

"እንግዲህ፡ ወንድሞች ሆይ፡ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ረኅራኄ እለምናችኋለሁ፡ እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው።" — ሮሜ 12፡1

አንድ ክርስቲያን በውስጡ የእግዚያብሔር መንፈስ አለ። ይህ መንፈስ ደሞ የእግዚያብሔር እንድንሆን ዘወትር ይለየናል። ክርስቲያን ሆነን የምናደርገው ነገር በሙሉ ዋጋ ያለው በቅድስና ላይ ተጽህኖ ስላለው ነው። ያልተደቀሰ ሰው የእግዚያብሔር ሥራ መስራት አይችልም። መንግስተ ሰማይ ልጁን ሰርግ የጠራ ንጉስ ትመስላለች። አንካሶች፣ ጎባጦች እና ሌሎችም ወደ መንግስቱ ሰርግ ገብተዋል። አንድ ሰው ግን ለሰርጉ ሚመጥን ልብስ ሳይለብስ መጣ። በዚያ ጊዜ ንጉሡ አስወጡት እና ጣሉት በዚያ ለቅሶ እና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል ይላል።

ማቴዎስ 22፡ 1 ኢየሱስም መለሰ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ፡- 2 መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። 3 የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላክ ሊመጡም አልወደዱም። 4 ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኩ፡- የታደሙትን፡- እነሆ፡ ድግሴን አዘጋጀሁ፡ ኮረማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፤ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ። 5 እነርሱ ግን ችል ብለው አንዱ ወደ እርሻው፡ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤ 6 የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። 7 ንጉሡም

ተቈጣጥ፦ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ። ⁸ በዚያን ጊዜ ባሮቹን፦ ሰርጉስ ተዘጋጅቶአል፤ ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ ⁹ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ። ¹⁰ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። ¹¹ ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበሰ አንድ ሰው አየና፦ ወዳጄ ሆይ፤ ¹² የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ። ¹³ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን፦ እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ።

ይህ ምሳሌ የተሰጠው ለዳኑ እና ወደ ሰርጉ ለገቡ ግን በቅድስና ላልተመላለሱ ሰዎች የተሰጠ ምሳሌ ነው። እኛ በበጎ ደም ተቀድሰናል።የበጉን ጥሪ ተቀብለናል። ደግሞም ግን ሁሌም ቢሆን እየተቀደስን ለእግዚያብሔር መኖር አለብን። ቅድስና የሌለው የእግዚያብሔር ህብረት የለውም። ለዚህ ነው ሐዋርያት ያለነቀፋ ኑሩ እያሉ ሚጮሁት። የምንሰራው ነገር ቅዱስ አያደርገንም። በደሙ ቅዱስ ሆናቸዋል። ለእግዚያብሔር መለየታችሁ ግን በኑሮአችሁ መታየት አለበት። ልጅ ያጠፋል ይስታል ደሞም ይመለሳል። ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። ስሙ ይቀድሰናል። ግን ደሞ ከቅድስና መስመር እንወጣለን። መንፈሱ እና ደሙ ደሞ ወደ መስመሩ ይመልሱናል። እለት እለት ይቀድሱናል። ጳውሎስ ለ ፊልጵሶስ ሰዎች ሲፅፍ መዳናችሁን ፈፅሞ ይላል።

"ስለዚህ፤ ወዳጆቼ ሆይ፤ ሁልጊዜ እንደ ታዘዛችሁ፤ በእናንተ ዘንድ በመኖሪ ብቻ ሳይሆን ይልቁን አሁን ስርቅ፤ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ፤" — ፊልጵሶስ 2፡12

ኢየሱስ በመስቀሉ ተፈፀም ያለውን ነገር እንዴት ፈፅሞ ይላል??? ይህን የሚያነብ አንድ የፊልጵሶስ ሰው አንት ራስህ አይደል እንዴ መዳናችሁ በእምነት በፀጋው አልቋል ያልከን? ብሎት ግር ሊለው ይችላል። አዎ በልጁ ኢየሱስ የመስቀል ሥራ ያመነ ድኗል። ጳውሎስ እያለ ያለው ግን ለዳንክበት እውነት ራስህን ቀድስ ነው። ያውም በፍራህት እና በመንቀጥቀጥ።።። አትሳቱ ለመቀደስም አንድም ከእኛ የመጣ ነገር የለም። ቀዳሻችን የኢየሱስ ደም ነው። የተቀደሰ ደሞ በየዕለቱ ወደ እግዚያብሔር እውነት እያደገ ይሄዳል።

እኔ በኢየሱስ እቀደሳለው

ይህንን የምንፈፀመው ኢየሱስ ሊወስደን ሲመጣ ነው። ወይም ደሞ እኛ ስንሞት ነው። እኛ የልጁን መልክ እንድንመስል ተጠርተናል።

"ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፥ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤" — ሮሜ 8፡29

መጨረሻ ላይ ማብቂያ ለሌለው ክብር በሞት አልያም ኢየሱስ ሊወስደን ሲመጣ ወደ ሰማይ እንሄዳለን። የዛኔ ለእግዚያብሔር ሙሉ ለሙሉ ተለየን ማለት ነው። እናም ቅድስናችን ሙሉ ለሙሉ ተፈፀመ ማለት ነው። እናም ቅድስናችን ዋጋ አለው። ሽልማትም ጭምር። ነውር እና ነቀፋ የሌለበት ኑሮ መኖር አለብን። እንዲህ ለመኖር ሚያግዙ የኢየሱስ ደም እና መንፈስ ቅዱስ በልባችን አሉ። በደሙ ይቀድሰናል። በመንፈሱ ባፈሰሰው ፀጋ ደሞ ያግዘናል። መሬት ያልወረደ ክርስትና እና በተግባር ያልታየ ክርስትና መጨረሻው አምድ ከኢየሱስ ፊት ማፈስ ነው።

ስማችሁ በሰማይ ስለተፈጸሙ ደስ ይበላችሁ!

አንድ ሰው በክርስትና ሕይወት ውስጥ ሲኖር ማወቅ ያለበት አንድ እውነት አለ። ይህንን እውነት ማንም ባያውቅ ሰይጣን ደስታው ነው። ምክንያቱም ደሞ እውነቱ ቀላል ይመስላል ግን ነፃ ሚያወጣ እውነት ነው። ይህም እውነት ኢየሱስ ለ እኛ (ዓለም ላለነው፣ ለነበርነው እና ለሚኖሩት) ሞቷል የሚለው ነው። ታዲያ ይህን የኢየሱስን ሞት ያመነ ሰው የእግዚያብሔር መንግስት አባል ይሆናል።

"እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም አሁን ግን የእግዚያብሔር ወገን ናችሁ፤ እናንተ ምሕረት ያገኛችሁ አልነበራችሁም አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል።" — 1ኛ ጴጥሮስ 2፡10

- ያመነ የተጠመቀ ይድናል።
- ቆይ ቆይ አስካሁን ያመነ ስንል ቆይተን አሁን የተጠመቀ የሚለውን ጨመርን ማለት ነው? ለመዳን መጠመቅ አለብን ማለት ነው?

"ያመነ የተጠመቀም ይድናል፤ ያላመነ ግን ይፈረድበታል።" — ማርቆስ 16፡16

ይህን ጥያቄ ከመመለሳችን በፊት መፅሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚለን እንይ። ከላይ የተቀመጠው ጥቅስ የሚገኘው ማርቆስ 16፡16 ላይ ነው። ምንም እንኳን አብዛኞቹ **የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት የማር 9፡9-20 እውነተኛነት ቢጠራጠሩም** ኢየሱስ ይህን ተናግሯል እንበል። ግን ደሞ ያልተጠመቁትን አድኗል። ታዲያ ኢየሱስ ራሱ ከራሱ ጋር ይጋጫል? ሐዋርያስ ያስተማሩት ትምህርት ትክክል አይደለም ማለት ነው?

ከ ኢየሱስ ጋር የተሰቀለው ሰው

በኢየሱስ መስቀል ዳር እና ዳር ላይ ሁለት ወንበዴዎች ተሰቅለው እናያለን። ማርቆስ እና ሉቃስ ደሞ በወንጌሉ ሁለቱም ይነቅፉት እና ይሰድቡት እንደነበር ይነግሩናል።

"አይተን እናምን ዘንድ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ አሁን ከመስቀል ይውረድ አሉ። ከእርሱም ጋር የተሰቀሉት ይነቅፉት ነበር።" — ማርቆስ 15፡32

ሁለቱም ሰዎች በሕይወታቸው የሰሯቸው ውሳኔዎች መጨረሻ ላይ መስቀል ላይ ወስደዋቸዋል። ለተወሰነ ሰዓት ኢየሱስን ሲነቅፉ ዋሉ እና አንደኛው በኋላ ምን እንደነካው አይታወቅም (መንፈስ ቅዱስ ነው) እኛስ በጥፋታችን ነው የተሰቀልነው እርሱ ግን አንዳች ክፉ ነገር አላደረገም አለ። በመቀጠልም እንዲህ አለ። መንግሥትህ በመጣች ጊዜ አስበኝ????

ሉቃስ 23፡ 39 ከተሰቀሉት ከክፉ አድራጊዎቹም አንዱ፡- **አንተስ ክርስቶስ አይደለህምን? ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰይበው።** 40 ሁለተኛው ግን መልሶ፡- አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ አትፈራውምን? 41 ስለአደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ክፋት አላደረገም ብሎ ገሠጸው። 42 **ኢየሱስንም፡- ጌታ ሆይ፥ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው።** 43 **ኢየሱስም፡- እውነት እልሃለሁ፥ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ** አለው።

ኢየሱስ እየሞተ ያለ ሰው ነው። መስቀል ላይ ነው ያለው። ታዲያ ምን ማለት ነው መንግሥትህ በመጣች ጊዜ አስበኝ ማለት?? ይህን ያለው ወንበዴ ስለኢየሱስ ያውቃል ማለት ነው። ኢየሱስን አሁን እንደምትሞት አውቃለው። ደሞም እንደምትነሳ አውቃለው። ደሞም ልትገዛ መንግሥትህን ይዞህ እንደምትመጣ አውቃለው ነው ያለው። ይህን ስለማምን አሁን መንግስትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው። ኢየሱስ ለዚህ መልሱ ይሄ ነበር። **“እውነት እልሃለሁ፥ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ”**። በእርግጥ ይህ ሰው በኢየሱስ በማመኑ ወደ ገነት ገባ። ኢየሱስ በመስቀሉ ይዞት ገባ። ዳኑ! ለመዳኑ ያደረገው ነገር የለም። አመነ። ተናገረ። ገነት ገባ። ታዲያ ይሄ ሰውዬ ተጠምቄአል ገነት ለመግባት?? መልሱን ለአንባቤው ትቻለው። አይ ከመስቀሉ ተርፎ ተጠምቆ ቢሆንስ ሚል ካለ የሮማውያን ዘመን ስቅለት ምን እንደሚመስል እንዲያነብ ጋብዛለው።

ቆርኖልዎስ

“በቂሣረያም ኢጣሊ ቄሳጦች ጭፍራ የመቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ።”—
ሐዋርያት 10፡1

በሐዋርያት ዘመን አንድ በጣም እግዚያብሔርን የሚፈራ **አሕዛብ(አይሁድ ያልሆነ)** ነበር። የመቶ አለቃውም ሆነ ቤተሰቡ በሙሉ እግዚያብሔርን የሚፈሩ ነበሩ። ታዲያ ይህ ሰው ላይ የሆነው ይሄ ነበር። ዴጥሮስ በራእይ ተልኮ ወደ መቶው አለቃው ቤት ሄደ። ዴጥሮስ ማለት መዳን ለአይሁድ ብቻ ነው ብሎ ሚያስብ ሰው ነበር። ከአሕዛብ ጋር አብሮ ማይበላ ነው። ታዲያ በዚህ አሕዛብ ቤት ዉስጥ ሆኖ ገና የእግዚያብሔርን ቃል በተናገራቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው።

ሐዋርያት 10፡ 44 ዴጥሮስ ይህን ነገር ገና ሲናገር ቃሉን በሰሙት ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ ...
47 በዚያን ጊዜ ዴጥሮስ መልሶ፡- እነዚህ እንደ እኛ ደግሞ **መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ**

ውኃን ይከለክላቸው ዘንድ የሚችል ማን ነው? አለ።⁴⁸ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ይጠመቁ ዘንድ አዘዘቸው። ከዚህ በኋላ ጥቂት ቀን እንዲቀመጥ ለመኑት።

እግዚያብሔር ለመዳናችን ማረጋገጫ ርስት መያዣ አድርጎ የሚሰጠን ነገር መንፈሱን ነው።

"ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው።" — 2ኛ ቆሮ 1፡22

ታዲያ ለእነዚህ አሕዛብ ቤተሰብም እግዚያብሔር ይህንኑ መንፈስ ለመዳናቸው ማረጋገጫቸው አድርጎ ሰጣቸው። መዳናቸው በ እግዚያብሔር ፊት ታተመ። ግን እኮ መጀመሪያ አልተጠመቁም? መንፈስ ቅዱስ አምላክ ነው። በእርሱ ከመጠመቃቸው በፊት ታተሙ። መዳናቸው ተረጋገጠ። ሌሎችህ ብዙ ምሳሌ ማንሳት ይቻላል። ለጊዜው በዚህ ይብቃን እና ወደ ኢየሱስ አባባል እንመለስ። ታዲያ ኢየሱስ ያመነ የተጠመቀ ሲል ምን ማለቱ ነው? መዳን ከዘላለም ሞት የማምለጥ ጉዳይ ነው። ነፍሳችን ኢየሱስን ስትቀበል በውስጣችን ለውጥ ይኖራል። መዳን የውስጥ ሥራ ነው። መዳናችንን ግን መግለጥ ያስፈልጋል። ማለትም ሰዎች የኢየሱስ መሆናችንን ማወቅ አለባቸው። ስለዚህ አንድ ሰው ማመኑን ለማሳየት በሰው ሁሉ ፊት ይጠመቃል። ሞቱን በሚመስል ሞት ሞቻለው፣ ትንሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ተነስቻለው ይላል። መጠመቅ ልክ እንደ መታወቂያ ነው። አንድ ሰው በአባቱ ኢትዮጵያዊ ሆኖ ሲወለድ ኢትዮጵያዊ ነው። መታወቂያ ቢያወጣ ባያወጣ ዜግነቱ አይቀየርም። ኢየሱስም በማመናችን የሰማይ ዜጋ ሆነናል።

"እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን፤" — ፊልጵስዩስ 3፡20

ያዕቆብ(ያዕ 1፡18) ኢየሱስ በእውነት ቃል አስቦ ወለደን ይላል። ስለዚህ በተወለድንበት ቦታ ደሞ ዜግነት አለን። አንድ እስራኤላዊ መታወቂያው መገረዙ ነው። አብርሃም አምኖ ፀደቀ ይለናል መፅሐፍ ቅዱስ። ታዲያ መገረዝ በዛ ዘመን ላለው እስራኤላዊ ምልክት እንደሆነ ሁሉ መጠመቅም ለኛ ለሰው መዳናችንን ለማሳየት የተሰጠ ምልክት እንጂ የመዳን መንገድ አይለም። መጠመቅ ጥቅም የለውም እያልኩ አይለም። ግን ያልተጠመቀ ግን አይድንም ማለት አይለም። መጠመቅን ከመስቀሉ ሥራ ጋር እኩል አይደለም። መጠመቅ ሚፈልግ መጠመቅ ይችላል። ግን መጠመቅ መዳን አያመጣም። መዳናችንን ለሰው በይፋ ይገልጣል እንጂ።

ስማችሁ በሰማይ ስለተፈጸሙ ደስ ይበላችሁ-----2

ሌላኛው መዳን እና የመስቀሉ ሥራ ላይ የሚነሳው ነገር አንድ ሰው ለመዳን መስራት አለበት ወይ? የሚለው ነው። ተያይዞም የሚነሳው አንድ ሰው በሚሰራው ሥራ መዳኑን ያጠዋል ወይ? ነው። እስኪ መፅሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ምን ይላል ሚለውን እንይ።

መዳንን ለማግኘት ጥሩ መስራት አለብን ወይ?

ኢየሱስ የመዳኖችን ምንጭ ነው። ምንም ቢሆን ምንም ለመዳን ኢየሱስ ያስፈልገናል። መስራት ደሞ የእኛ ዉጤት ነው። ሰው ለመዳን መስራት አለበት የሚሉ ሰዎች ከሚያነሱት ጥቅሶች መካከል ያዕቆብ 2:24 ነው። ይህንን ክፍል በንፅፅር እንየው።

ያዕቆብ 2:24 ከ ሮሜ 3:24፣ ዮሐ 3:16 እና ኤፌ 2:8-9 ንዕዕር

"ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲጸድቅ ታያለችሁ።" — ያዕቆብ 2:24

h

"በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና።" — ዮሐንስ 3:16

"በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ።" — ሮሜ 3:24

ኤፌሶን 2፡ ⁸ ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ⁹ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም።

እነዚህ የመፅሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በአንድ ላይ ታትመው ሲታዩ የሚጋጩ ግን በጣም ሚስማሙ ክፍሎች ናቸው። ሰዎች ያዕቆብን በመጥቀስ ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በስራም ጭምር ይፀድቃል ይላሉ። ያዕቆብ የቀድሞ አባቶች የተቀበሉት የኢየሱስ ወንድም የነበረው ሲሆን የዚህ ደብዳቤ ፀሐፊ ነው ብለውም ያምናሉ። መፅሐፍ ቅዱስ በቁጥር የተከፋፈለው ለእኛ ንባብ እና ተግባሮች ሲባል እንጂ የአዲስ ኪዳን ፀሐፍያን የፃፉት አንድ ወጥ ሙሉ ደብዳቤ ነው። ያዕቆብ በሥራ ይፀድቃል ያለ ሰው ዮሐንስ ሶስትን ማየት ይኖርበታል። ጳውሎስ በተለያዩ ደብዳቤዎቹ የዳነው በእምነት ነው ማንም እንዳይመካ ከስራ አይደለም ይላል። ታዲያ መፅሃፎቹ ተጋጩ? አይደለም። ጳውሎስ እና ዮሐንስ ሲፅፉ ለማስረዳት የተጠቀሙት ፅድቅን

ከእግዚያብሔር አንፃር ነው። ያ ማለት ፅድቅን ከእግዚያብሔር እና ከ ሰው አንፃር አርገው ማለት ነው። እግዚያብሔር ሰውን ሲያየው በ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ካመነ ይፀድቃል። መፅደቅ ማለት ትክክል ሆኖ መገኘት ማለት ነው። ምክንያቱም ፀጋው በእምነት ይፀድቃል። ያድንማል። ያዕቆብ ግን የፃፈው ሰው እና ሰው መካከል ያለውን ግንኙነት ነው። አንድ ሰው በ እግዚያብሔር ልጅ አምኖ እምነቱ በ ስራው ካልታየ ማመኑ ምኑ ላይ ነው? እያለ ነው ያዕቆብ ሚጠይቀው። አንድ ሰው ተርቦ መጥቶ ምግብ ያለውን በኢየሱስ አምኛለው ሚለውን ሰው ምግብ ቢጠይቀው እና ምንም ሳያካፍለው በሰላም ሂድ ቢለው አማኙ ሰው እግዚያብሔርን አመነው እንጂ በተግባር አላሳየውም። አንድ ሰው በእግዚያብሔር ፊት ፃድቅ ሊሆን ይችላል። በሰው ፊት ደግሞ በእውነት ይህ ሰው እግዚያብሔርን የሚያውቅ ነውን?? የሚያስብል ሊሆን ይችላል። ምክንያቱም ያመነውን በስራው አልገለጠውም። ዮሐንስ በ አንደኛ ዮሐ 3:17 ወንድሙ የሚያስፈልገው ኖሮት ካልራራለት እንዴት የእግዚያብሔር ፍቅር በእርሱ ይኖራል ይላል።

"ነገር ግን የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው፣ ወንድሙም የሚያስፈልገው ሲያጣ አይቶ ያልራራለት ማንም ቢሆን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ እንዴት ይኖራል?" — 1ኛ ዮሐንስ 3:17

እንዴት የተራበ ሰው በኢየሱስ መዳንህን ይወቅ? አብላው! እንዴት የተጠማ ሰው ፃድቅ የእግዚያብሔርን ሥራ እየሰራህ መሆንህን ይወቅ? አጠጣው!። በእርግጥ ይህን የሚያደርግ ሰው ያመነበትንን እና ያጸደቀውን እምነት በስራው ገልጧል። ማመንህ በሥራ ነው ሚገለጠው በሰው ፊት። የምታበላው እና ምታጠጣው ለመዳን ወይም ለመጽደቅ አይደለም። መዳንህን የሰጠህን እምነት እየገለጥክ ነው እንጂ!። ታዲያ አምነህ ባትገልጠው ሰው እንደማታምን ነው ሚያውቀው። ያዕቆብ በስራም እንደሚፀድቅ እንያለን ሲል ይህንን ነው እንጅ በ እግዚያብሔር ፊት ያለንን ፅድቅ ማለቱ አይለም። እግዚያብሔርን በ ልጁ ማመናችን በስራችን ካልታየ ማመናችን ለሰው ያጠራጥራል። ስለዚህ ሙት ነው። ሙት ከማን አንፃር? ከሰው። ከእግዚያብሔር አንጻር ግን ማንም ያመነ ይፀድቅ ዘንድ የእግዚያብሔር ፈቃድ ነው! ምክንያቱም ዕድቃችን ኢየሱስ እንጂ ስራችን አይደለም። ከላይ የተቀመጡት ጥቅሶችም ሚነግሩን እሱን ነው። አይ የተባለውን ሁሉ ፍቺ አያስፈልገውም በቀጥታ ነው ምንቀበለው፤ ስለዚህ በስራም እንደሚፀድቅ እንመለከታለን የሚለውን በቀጥታ ነው ምንቀበለው ለሚሉ አንድ ጥያቄ አለኝ?

"ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም፤ ዘሩ በእርሱ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔርም ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም።" — 1ኛ ዮሐንስ 3፡9

ከላይ እንደምናየው ዮሃንስ ከእግዚያብሔር የተወለደ ኃጢአትን አይሰራም። አለመስራት ብቻ አይደለም፤ ሊያደርግም አይችልም ይላል። ታዲያ የ እግዚያብሔር ልጅ ከሆናችሁ ጀምሮ ኃጢአት ሰርታችሁ አታቁም ወይስ ልጅ አይደላችሁም? እኔጃ-----

ታዲያ ለመፅደቅ ማመን ብቻ ካስፈለገ እና አምነን ፃድቅ ከሆን በምንሰራው ማንኛውም ሥራ መዳናችንን ልናጣው እንችላለን??

መዳን የእግዚያብሔር ስጦታ ነው። ስጦታ ብቻ ሳይሆን ፀጋ ነው። ስጦታ ለሚወዱት ሰው የሚሰጥ ነው። በጣም ላናደደው ሰው ስጦታ ሚሰጥ ሰው አይኖርም። ፀጋ ማለት ግን ለማይገባው ሰው የማይገባውን ስጦታ መስጠት ማለት ነው። የኢየሱስ ፀጋ እኛ ኃጢአተኞች ማግኘት ሚገባንን ሞት ሽሮ የማይገባንን የዘላለም ሕይወት ሰጠን። ይህን ሕይወት የተሰጠን በማመናችን ነው። ሰው የሰጠውን ስጦታ እንዲመልስለት እንደማይጠይቀው ሁሉ እግዚያብሔርም የሰጠንን ሕይወት እንድመልስለት አይጠይቀንም። የዳነ ሰው መዳኑ ከእርሱ አይወሰድበትም። ይህን ለማለት ያህል ምላው ነገር ወይም ሰዎችንን ለማናደድ ስል ምላው ነገር አይደለም።

ሮሜ 8፡ 33 እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤ የሚኩንንን ማን ነው? 34 የሞተው፤ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፤ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።

ጳውሎስ በዚህ ቁጥር ላይ ክርስቲያኖችን ወሳኝ ጥያቄ ይጠይቅ እና ራሱ ይመልሳል። እግዚያብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው? መልሱ በጣም ቀላል ነው። ሰይጣን ነው! መፅሐፍ ቅዱስን መረዳት የከበደው ሰው ይህንን ክፍል ከተረዳው ለኔ በቂው ነው። አንድ ፍርድ ቤት ቅድም በካህኑ ኢየሱስ በነብዩ ዘካርያስ ጊዜ አይተናል። አሁን ግን ተከሳሾች ኢየሱስ ሳይሆን እኛ ነን። በሞት የሚያስቀጣ ወንጀል ሰርተናል። የተከሰሰንበትን ክስ ከሳሹ ሰይጣን አንብቦ ጨረሰ። ታዲያ ግን ያ ክስ እና ፍርዱን ኢየሱስ ወስዶልናል። ስለዚህ ዳኛው እግዚያብሔር ፃድቅ ናችሁ ብሎ ፈርዶልናል። ታዲያ ጳውሎስ ሚለው እግዚያብሔር ፃድቅ ያለውን ሰው ማን ደፋር ነው ጸድቅ አይደለም ብሎ ሚከሰው? ስለዚህ እኔን በስራዬ ሳይሆን በኢየሱስ

በማመን ዓድቅ ብሎ ያወጀልኝ እግዚያብሔር ነው። እግዚያብሔር አፅድቆ የሰጠኝን ሕይወት ማን ይነጥቀኛል? እራሱ እግዚያብሔር ብቻ። እግዚያብሔር ከሰይጣን ይበልጣል። ከሳሼ ተዋርዶ እኔ ዓድቅ ተብያለው። ታዲያ እሺ ከሳሼ ተዋርዶ ኃጢያት ብሰራስ? ሕይወቴ እንደማይወሰድ ምን ማረጋገጫ አለኝ? ጳውሎስ መጠየቁን ይቀጥላል? የሚኮንን ማን ነው? አሁንም መልሱ ቀላል ነው። ኃጢያት ነው። ኃጢያት የሚሰራ ሁሉ በኩነኔ ይኖራል። ኩነኔ ማለት ፍርድ ወይም እርግማን ማለት ነው። ታዲያ ፍርድ ቤቱ ግን አንድ ጠበቃ አቁሞልናል። ይህም ጠበቃ እንደኛ ሆኖ የኖረ ኃጢያትን ያሸነፈ ነው። የሞተ፣ ሞትን ድል አድርጎ የተነሳም ነው። እርሱም ኢየሱስ ነው። ታዲያ ይህ ጠበቃ ስለእኛ ይማልድልናል። ኃጢያት ብሰራ ኢየሱስ ስለኔ በከፈለው ደሙ ከእግዚያብሔር ዘንድ ሁሌም ይቅርታን ያስገኝልኛል። ሌላ ማንም የለም። ኢየሱስ ብቻ። ዋጋ የከፈለው እሱ ነው እና። የዕብራዊው ፀሐፊ ዘወትር እየማለደ ስለሚኖር በእርሱ በኩል የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል ይላል።

"ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።" — ዕብራውያን 7:25

ዘወትር ማለት 24 ሰዓት በየቀኑ ማለት ነው። ይህ ማለት ኢየሱስ ስራውን አይረሳም ማለት ነው። ስለዚህ ኃጢያት በሰራው ሰዓት ሁሉ ኢየሱስ በደሙ እና በሞቱ እየማለደ ነው። ስለዚህ ኩነኔ/ፍርድ/ኣርግማን ከእኔ ተወገደ ማለት ነው።

"እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም።" — ሮሜ 8:1

ስለዚህ ኃጢያት በሰራን ቁጥር ሁሉ ሰይጣን ፍርድ ቤት ያቆመናል። ግን እግዚያብሔር የልጁን መሰዋት ሁሌም ትኩስ እና በቂ መሰዋት አድርጎ ስለሚወስድ ሁሌም ክሴ ከእኔ የተነሳ ነው። አትርሱ ሰይጣን ማስረጃ አጥቶ አይደለም። ድብን አድርገን ኃጢያት ሰርተናል። እንሰራለንም። እግዚያብሔር ሞት ሊፈርድብን ሲፈልግ ግን ኢየሱስ እዳችንን የከፍለብትን መስቀሉን እና የሞቱን ደረሰኝ ያሳያል። እኛም ነፃ እንወጣለን። ዓድቅም እንባላለን። ለዚህ ነው በቆላስይስ 2:24 የእዳውን ፅህፈት በመስቀሉ ቸንክሮ የሚለው።

"በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው፤ እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል፤" — ቆላስይስ 2:14 ማንም በኢየሱስ ሲሆን ኩነኔ የለበትም። ለዘላለም!

➤ ለዘላለም?????

ስማችሁ በሰማይ ስለተፃፈ ደስ ይበላችሁ-----3

"እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆነህ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።" — ዮሐንስ 17:3

የዘላለም ሕይወት ምን ማለት ነው? ኢየሱስ ይህን ሕይወት እግዚያብሔርን ማወቅ ነው ይለዋል። ኢየሱስ ራሱን አስልፎ ሲሰጠን ለዘላለም ነው። ዘላለም ደሞ የጊዜ መግለጫ ነው። ዘላለም የሰው ስም ብቻ አይደለም። የተሰጠን ሕይወት የዘላለም ነው። መነሻም መጨረሻም የለውም። ያ ማለት ህይወቱ አይጠፋም ማለት ነው። የሰጠን ሕይወት የሚጠፋ ቢሆን ኖሮ የሚጠፋበትን ጊዜ ጠቅሶ እስከዛ ድረስ ሚሆን ሕይወት ይለን ነበር። ለምሳሌ አንድ ሰው በዝሙት ምክንያት በጣም ይቸገራል። ኢየሱስን ካመነ በኋላ ደሞ ኃጢያቱ ተወው። ነገር ግን መፅናት አቃተው እና ወደዛ ሕይወቱ ተመለሰ። በዛውም ሳይመለስ ቀረ። ይህ ዝሙተኝ ሰው የተሰጠው ሕይወት ዝሙቱን ደጋግሞ ሲሰራ የሚወሰድበት ከሆነ ዮሐንስ 3:16 ተስተካክሎ ለሱ መፃፍ አለበት።

"በእርሱ የሚያምን ሁሉ ዝሙት ደጋግሞ እስኪሰራ የሚሆን ሕይወት እንዲኖረው እና እንዲጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን በሰውየው ስራ ላይ ተመስርቶ ወደአልፋ።" —

ዮሐንስ 3:16

የዘላለም ሕይወት የዘላለም ነው። በስራ አልተሰጠንም። በእምነት እንጂ። ዘላለም እንድንኖረው እንጂ እንድናጣው አልተሰጠንም። ለዳኑት ልጆቹ የሰጣቸውን ሕይወት መጠበቅ የማይችል አምላክ የለንም። ይልቅስ ማይተኛ ማያንቀላፋ አምላክ ነው ያለን። አንዳንድ ሰዎች ያመነው እምነቱን ቢክድስ ይላሉ? መፅሐፍ ቅዱስ እኛ ባንታመን እርሱ ታማኝ ሆኖ ይኖራል ይለናል።

"ባናምነው፥ እርሱ የታመነ ሆኖ ይኖራል፤ ራሱን ሊክድ አይችልምና።" — 2ኛ ጢሞቴዎስ 2:13

ያ ማለት ከዳነው አልከዳው እሱ ለሰጠን የዘላለም ሕይወት ታማኝ ነው። ለዘላለም ይጠብቀናል። ከዱኝ ብሎ አይከዳም። ታማኝ ነው ለዘላለም። ያፀደቀን መልሶ በኩነኔ ሊወቅሰን እና ሊጨውትብን አይደለም። ልጄ ብሎ በጠራበት አፋ እና ቃሉ መልሶ ልጄ አይደለህም አይልም። ከአንድ አፍ መራራ እና ጣፋጭ አይቀዳም። የተዋጀነው በሚጠፋ ወርቅ ወይም ብር አይደለም። የራሱ ያደረገን በከበረ ደሙ ነው። ከማይጠፋ ዘር ተወልደናል። ሕያው በሆነው ቃሉ ለ እግዚያብሔር መንግስት ተወልደናል። ጳውሎስ ተፈጥሮን አስተውሎ ይላል።

1ኛ ቆሮንቶስ 15፡ 39 ሥጋ ሁሉ አንድ አይደለም፤ የሰው ሥጋ ግን አንድ ነው፤ የእንስሳም ሥጋ ሌላ ነው፤ የወፎችም ሥጋ ሌላ ነው፤ የዓሣም ሥጋ ሌላ ነው። 40 ደግሞ ሰማያዊ አካል አለ፤ ምድራዊም አካል አለ፤ ነገር ግን የሰማያዊ አካል ክብር ልዩ ነው፤ የምድራዊም አካል ክብር ልዩ ነው። 41 የፀሐይ ክብር አንድ ነው፤ የጨረቃም ክብር ሌላ ነው፤ የከዋክብትም ክብር ሌላ ነው፤ በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና።

እስኪ ተፈጥሮን እናስተውል። በሰው 15-20 ደቂቃ የግብረ ስጋ ግንኙነት የተወለደ ልጅ የማይጠፋ የእናቱን እና የአባቱን ዘረ-መል/DNA ይዞ ይኖራል። በአለማችን ላይ ጨቃኝ ከሆኑ ሰዎች መካከል ሂትለር፣ማኦ እና ስታሊን የሚጠቀሱ ናቸው። ታዲያ እኚህ መሪዎች በድምሩ ከ65 ሚሊዮን ሰው በላይ ገድለዋል ወይም በተዘዋዋሪ አስገድለዋል። ታዲያ በሰሩትው ሥራ የተነሳ እናት እና አባቶቻቸው ወላጅነታቸውን ቢክዱ ዘረመላቸው ግን በውስጣቸው አለ። ከ95% በላይ የወላጆቻቸው ዘር ይገኝበታል። ኢየሱስ ታዲያ ከእነዚህ ሰው የባሰን ኃጢአተኛ መሆናችንን እያወቀ ሞቶልናል። ስናምነው የእርሱን ዘር በውስጣችን አስቀምጧል። በ15 ደቂቃ ግብረ ስጋ ግንኙነት በተፈጠረ ልጅ ላይ ዘራችን ካልጠፋ በመስቀሉ የወለደን የኢየሱስ ዘር እንዴት ይጠፋል?

"ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም፤ ዘሩ በእርሱ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔርም ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም።" — 1ኛ ዮሐንስ 3፡9

ዘሩ መንፈሱ ነው። በኛ ሥራ ማይሻር መንፈሱ እና ህይወቱ በእኛ ውስጥ አለ። የእግዚያብሔር መንፈስ እና ህይወቱ ከእኛ ጋር ለዘላለም ነው።

ከዳን አንጠፋም። ስለዚህ እንደልባችን እንሁን?

አንዴ ከዳንን ሁሌ ዳንን ነው። ስለዚህ እንደልባችን የፈለግነውን እንስራ? መልሱ አይ እንደልብህ አትሁን ነው። ምክንያቱ ደሞ ሁለት መሰረታዊ ነገሮች ናቸው። ከዚህ በሁሉ እኛን ለማዳን የሚገለጥ ፀጋ የለም። ኢየሱስ በመስቀል ላይ ለ አንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ ለኃጢአት ሞቷል። ጳውሎስ የኃጢአት መብዛት ኢየሱስን እንደገለጠው ይናገራል። ታዲያ ኃጢአት እያበዛን የተሻለ ሌላ ፀጋ እንዲመጣ እንድርግ? አይደለም።

"እንግዲህ ምን እንላለን? ጸጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸንተን እንኑርን? አይደለም።" — ሮሜ 6፡1

ከኢየሱስ የበለጠ ፀጋ የለም እና። እግዚያብሔር ፅድቁን እንድኖር ና የኢየሱስን መልክ መስለን እንድኖር ከኃጢያት አውጥቶናል። ፀጋውን በሙላት በልጁ በኩል ሰቆናል። የተፈጠርኩበትን አላማን መኖር አለበኝ። እርሱም ዓለም ሳይፈጠር በፊት ያሰበልኝ አላማ ነው።

"እኛ ፍጥረቱ ነንና፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን።" — ኤፌሶን 2፡10

ሁለተኛው ደግሞ ኢየሱስን እንደግል አዳኙ አድርጎ የተቀበለ ሰው ኢየሱስን ለምድራዊ ሕይወት ብቻ አልተቀበለውም። የተቀበለው ለዘላለም ህይወቱ ጭምር ነው። በመጨረሻው ጊዜ ደግሞ ከኢየሱስ ሽልማትን እንቀበላለን። በኢየሱስ ዘንድ ደግሞ በፍርድ ውንበር ፊት እንቆማለን።

➤ እህህህ ኢየሱስ ከፍርድ አስመለጠን አላልክም??? ኣንት ሰውዬ ምንድነው ምትቀባጥረው?

አዎ ኢየሱስ ከዘላለም የሞት ፍርድ አስመልጦናል። መፅሐፍ ቅዱስ ከዚህ በሁላ ሁለት አይነት ፍርድ እንደሚጠብቀን ይነገረናል። በዚህ ጉዳይ ሌላ መፅሐፍ ሊፃፍለት ቢችልም ግን ባጭሩ ለማስረዳት ልሞክር። እግዚያብሔር ለዓለም ያስቀመጠው ሰዓት አለው። ይህ ሰዓት መከፋፈያዎች አሉት። ማለትም አንድ የግድግዳ ሰዓት ለመቁጠር እንዲመች ሆኖ እንደተከፈለው ማለት ነው። ሰዓቱ እየቆጠረ ነው። ቀጣዩ ሰዓቱ መቁጠሪያው ቦታ መነጠቅ ይባላል።

"ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።" — 1ኛ ተሰሎንቄ 4፡17

መቼ እንደሚሆን ባይታወቅም ግን በድንገት እንደሚሆን እና ከመሆኑ በፊት ሚሆኑ ምልክቶች ተነግሮናል። ታዲያ የምነጠቀው ማን ነን? ካልን በ ልጁ ኢየሱስ ያመኑ ሁሉ ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። ያላመኑ አዚህ ይቀራሉ። ከዛ በሁላ ባሉት 7 አመታት ዉስጥ በምድር የቀሩት ታላቁን የመከራ ዘመን የሚያሳልፉ ሲሆን የተነጠቁት እኛ፤ ኢየሱስን አምነዉት የሞቱ እና ኢየሱስ ደግሞ በኢየሱስ የፍርድ ውንበር ፊት እንቀርባለን።

"መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ፤ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ውንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና።" — 2ኛ ቆሮ 5፡10

ታዲያ ይህ የፍርድ ውንበር መንግስተ ሰማይ እንድንገባ ወይ እንዳንገባ አይደለም። በኢየሱስ ያመንን እላት መንግስተ-ሰማይ ገብተናል። ፍርዱ ግን ከአመንን እላት አንስቶ እስከሞትንበት ወይም እስከተነጠቅንበት

ቀን ድረስ የኖርነው ሕይወት ተገምግሞ ሽልማት ለመስጠት ነው። እኛ የእግዚያብሄር ልጆች ነን። ልጅ ደግሞ ሁሉ ወራሽ ነው።

"ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፤ አብረንም ደግሞ እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን።" — ኖሎ 8፡17

ወራሽ ደግሞ እርስት ያስፈልገዋል። ኢየሱስም የሚገባንን እርስታችንን ይሰጠናል። የሚሰጠን ግን በኖርነው ልክ ነው። ለእያንዳንዱ የምከፍለው ዋጋ በእጄ አለ ብሏል።

"እነሆ፥ በቶሎ እመጣለሁ፥ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ።" — ራእይ 22፡12

ታዲያ ይህን ዋጋ ከእርሱ እንቀበላለን። ስራችን ሁሉ በእሳት ውስጥ ያልፋል። እንደወርቅ ነጥሮ የወጣለት ወርቁን ይወስዳል። አመድ የሆነበት አመዱን ያፍሳል።

1ኛ ቆሮንቶስ 3፡ 12 ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም በአገዳ ቢያንጽ፥ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ 13 በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፥ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል። 14 ማንም በእርሱ ላይ ያነጸው ሥራ ቢጸናለት ደመወዙን ይቀበላል፤ 15 የማንም ሥራ የተቃጠለበት ቢሆን ይጎዳበታል፥ እርሱ ራሱ ግን ይድናል ነገር ግን በእሳት እንደሚድን ይሆናል።

ታዲያ ሕይወታችን በንጉሡ ፊት ሊፈተን እንዴት እንደልባችን እንኑር? ይልቅስ እርሱን መስለን ለእርሱ ነው መኖር ያለብን። ሽልማት ለመቀበል እንትጋ። መግባት በኢየሱስ ሆኖልናል። ሽልማት ግን በእኛ አኗኗር ነው እና ተግተን እንኑር። ሁለተኛው ፍርድ የነጩ ዙፋን ፍርድ ይባላል። በኢየሱስ ያመኑትን ሰለማይመለከት ትቼዋለው።

በመጨረሻም

"ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።" — ገላትያ 6፡14

ይህ በእርግጥም ታላቅ በረከት ነው ። ከፀደቅንበት፣ ከተቀደስንበትን፣ ከተቤዝንበትን፣ ማስተሰሪያ ከሆነበት፣ ዕዳችንን ከከፈለበት፣ የዘላለምን ሕይወት ከተቀበልንበትን፣ ከጥፋት ከዳነንበት ፤ በዘላለም ሊቀ ካህናትና አስታራቂነት ነጻ ከሆንንበት፤ የአዳምን ዕርግማን ከተወገደበት፤ ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ የፋሲካ በጋችን ከቀረበበት፣ የዘላለምን ሞት አሸንፈን ከሆንንበት፤ የፀጋው ሙላት ከተገለጠበት፤ የተመረጠ ህዝብ ከሆንንበት፤ ቅዱስ ህዝብ እና የመንግስቱ ካህናት ሆነን ከተሾምንበት፤ ወንድማችን ከተባለበትን፤ በእምነት ከባርነት ከተበዘንበት፤ እና የእግዚአብሔር መንግስት ዜጎች ከሆንንበት ከልጁ መስቀል በስተቀር ትምክት ከእኛ ይራቅ!

"እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፡ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም።" — ዮሐንስ 5፡24

ኢየሱስን መቀበል ለሚፈልግ አማኝ ያልሆነ ሰው የንስሐ ጥያቄ እና ጸሎት

የይቅርታ፣ የሰላም እና የእውነት ፍላጎት እንዳለህ/ሽ የተረዳህበት/ሽበት ደረጃ ላይ ከደረስክ/ሽ እና አሁን
ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ካመንክ/ሽ - ለሀጢያትህ/ሽ እንደሞተ እና እንደተነሳ
ካመንክ/ሽ ዛሬ ወደ እርሱ መምጣት ትችላለህ/ችላለሽ።

ይህ ስለ ሃይማኖት ወይም ስለ ፍጹምነት አይደለም። ጾጋን መቀበል እና ከፈጠረህ/ሽ እና ከወደደህ/ሽ
አምላክ ጋር ግንኙነት ስለመጀመር ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታህ እና አዳኝህ ለመቀበል ከፈለግህ/ሽ የሚከተለውን ጸሎት ከልብህ መጸለይ
ትችላለህ/ችላለሽ፡-

የንስሐ ጸሎት እና በኢየሱስ ማመን

ጌታ ኢየሱስ ሆይ

ያለአንተ እንደኖርኩ እና በራሴ መንገድ እንደሄድኩ እመሰክራለሁ። እኔ ይቅርታ የሚያስፈልገው
ኃጢአተኛ ነኝ።

ዛሬ፣ አለማመኔን ትቼ ስለአደረግኳቸው፣ ያሰብኳቸው እና ያላደረግኳቸው ነገሮች ከአንተ ለለዩኝ ሁሉ
ኃጢአቴ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ ።

አንተ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንክ አምናለሁ። ስለ እኔ በመስቀል ላይ እንደሞትክ እና የዘላለም
ሕይወትን ልትሰጠኝ እንደተነሳህ አምናለሁ።

አሁን፣ ልቤን ለአንተ እከፍታለሁ። እንደ ጌታዬ እና አዳኼ እቀበልሃለሁ። ወደ ሕይወቴ ግባ። በቅዱስ
መንፈስህ ሙላኝ። አዲስ አድርገኝ።

ከዚህ ቀን ጀምሮ አንተን መከተል እፈልጋለሁ። አስተምረኝ እና ምራኝ።

በኢየሱስ እጸልያለሁ።

አሜን።